

Oktober 2008

Št.

029

Časopis za brezdomstvo
in sorodna socialna vprašanja

1 EUR

Polovico dobi prodajalec.

KRALJI ULICE

Odgovorna urednica:

Špela Razpotnik

Izvršna urednica:

Katja Bizjak

Tehnična urednica:

Maja Vižintin

Uredniški odbor:

Maruša Bertoncelj, Bojan Dekleva,

Tomislav Gruden, Gregor B. Hann, Luna Jurančič Šribar

Sodelavci uredništva:

Jakob Harisch, Janez Kompare, Maja Kozar, Bojan Kuljanac,

Andrej Mesarič, Toni Meško, Miran Možina, Marko Nakrič,

Urban Tarman, Tanja Vuzem

Oblikovanje:

Karlo Medjugorac

Lektoriranje:

Maruša Bertoncelj, Matilda M. Dobro

Ilustracije:

David, Matilda M. Dobro, Nik Knez,

Marjan Kolenc, Damjan Majkič,

Fotografiji na ovitku:

Jaka Adamič, Dnevnik

Tisk:

Tiskarna Vovk

Izdajatelj:

Društvo Kralji ulice ISSN 1854-2654

Cena časopisa v ulični prodaji je 1 EUR.

V primeru pošiljanja časopisa po pošti je cena enega izvoda 2 EUR.

Letna naročnina za organizacije v Sloveniji znaša 20 EUR, v tujini pa 40 EUR.

Naslov uredništva:

Društvo Kralji ulice, Poljanska cesta 14, 1000 Ljubljana

Telefon: 059 022 503

E-pošta: kraljiulice@gmail.com

Spletna stran: www.kraljiulice.org

Transakcijski račun za prostovoljne prispevke:

05100-8012105010 odprt pri ABanki Vipava d. d.

Novost! SMS-KOMENTARNICA:

041 291 760

PRAVILA PRODAJE ČASOPISA KRALJI ULICE

Ker želimo, da bi časopis Kralji ulice lahko prodajalo čim več ljudi in da bi dosegel čim širši krog bralcev, je pomembno, da vsi skupaj skrbimo za njegov dober ugled. Ko prodajate časopis Kralji ulice, namreč ne predstavljate le sebe, pač pa celoten projekt Kralji ulice. Doslej so bili naši prodajalci v javnosti zelo dobro sprejeti in so mnogi kupci pohvalili njihov pristop. Zelo si želimo, da tako ostane tudi v prihodnje, zato prodajalce in prodajalke prosimo, da se držijo spodnjih pravil in tudi svojega občutka o tem, kako časopis Kralji ulice še bolj približati našim bralcem.

1. Časopis prodajam na miren in nevsiljiv način.
2. Drugim prodajalcem časopisa Kralji ulice izkazujem spoštovanje in se zavedam, da imajo ravno tako pravico do prodaje časopisa kot jaz sam/a.
3. Z drugimi prodajalci se miroljubno dogovarjam tudi glede lokacije prodaje.
4. Morebitne nesporazume rešujem na miroljuben način.
5. Med prodajanjem časopisa ne uporabljam alkohola in/ali drugih drog.
6. Časopis prodajam po njegovi ceni in kupcev ne zavajam.
7. Med prodajo časopisa ne beračim.
8. Spoštujem odločitev kupca glede nakupa časopisa.
9. Med prodajo imam uradno izkaznico društva na vidnem mestu.

Če se prodajalec ne drži pravil prodaje, je na to najprej opomnjen s strani strokovnega delavca, potem pa lahko začasno ali trajno izgubi pravico do prodaje časopisa Kralji ulice. Prosimo kupce, naj nam v uredništvo sporočijo morebitne kršitve zgornjih pravil! Zbiranje prispevkov za ponatis časopisa ni aktivnost društva, ampak je poskus zavajanja kupcev!

PROJEKT PODPIRAJO

Mestna občina Ljubljana -- Ministrstvo za kulturo --

Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve --

Urad za mladino -- MOVIT -- Urad Vlade za komuniciranje --

Urad za enake možnosti -- FIHO

Podprto s subvencijo Islandije, Lihtenštajna in Norveške preko Finančnega mehanizma EGP in Norveškega finančnega mehanizma.

Od januarja 2007 je časopis Kralji ulice član mednarodne mreže cestnih časopisov (INSP).

Mnenja avtorjev prispevkov ne odražajo vselej mnenj uredništva.

vs
vs
drugačni
enakopravni

eea
grants

norway
grants

Uvodnik:

ŠE POMNITE, TOVARIŠI?

foto: osebni arhiv

Pred seboj imam list papirja, pred očmi poglede sedmih ljudi*, ki jih od letos več ni, vsaj med nami v materialnem svetu ne. Pa tako so si želeli biti, sedaj pa so vse njihove želje in upi pokopani z njimi. Odšli so v veri, da so živeli realnost, ki jim je bila (za)povedana iz okolice. Za njimi je prišlo spoznanje, da nas ohranja pri življenju to, kar smo storili, in ne to, kar nam je bilo storjeno – še manj odličja in čestitke.

Pogrebi so grenko spoznanje realnosti, saj za pokojnikom ostaneta le pepel in maček po sedmini. Ostali pa smo mi, ki se posujemo s pepelom. In ker življenje teče dalje, pozabimo. Kje je sedaj tista obljuba ob litru in sveči, da prideš na grob? Niti datuma ne veš. Ali je pozaba edino bistvo ne le brezdomskega življenja?

Sedaj se sprašujem, kako bi te smrti lahko preprečili. Vsi so kričali po pomoči, mi pa smo jih preslišali v prepričanju, da se jim bomo posvetili šele takrat, ko rešimo svoje probleme. Kot bi jim rekli, da naj počakajo na svet miru, kjer tudi lakota ne obstaja. Problem propadajočih posameznikov zadeva tudi nas, izhaja iz nas, saj smo več ali manj soustvarjalci družbene strukture. Rekel bi, da imamo slabšo socialno strukturo, kot so indijske kaste, ki jih imamo za nazadnjaške. Tam se vsaj ve, kdo čigav gnoj grebe. Pri nas je pač demokracija, kjer se lahko sami odločimo o tem, kdo bo zgnil in kdo z gnojem rasel – oziroma še bolje – v zahodni demokraciji se v našem imenu odločajo drugi.

Pogrebi bodo tako vedno večje veselice, podobne povolilnemu času, saj v ljudeh vidimo konkurenco, pozabljamo pa na senco, ki postaja utopija – preživetje za vse, enakost in pravičnost. Zato glejmo na ljudi, ki so na robu, tako, kot bi si želeli, da drugi gledajo na nas, če bi mi bili v njihovi koži. Pri večini brezdomcev se problem drog in alkoholizma pojavi šele kasneje. Namreč, ko posameznika prizadenejo marsikomu čisto banalni problemi, iz katerih se večina lahko brez težav izkoplje sama – to so recimo izguba službe, smrt staršev ali partnerja, razhod s partnerjem, ima to lahko na nekatere usoden ali celo poguben vpliv.

Ob tej reki utaplajočih pa stojimo ljudje in naša odločitev je, kdaj, komu in kako ponudimo roko. Utoplajočih je malo, veliko manj, kot je nas na bregu. Gre bolj za to, koliko časa koga držiš nad gladino in če je kdo sočloveka pripravljen pridržati, predvsem pa ostati ob reki. Ob reki, ki teče v morje spoznanja, kjer se srečamo vsi. Zato, ljudje, ne pozabimo, da bodo spomine na naše življenje krojila predvsem naša (ne)dejanja, s katerimi smo osrečevali, ostajali hladni ali pa smo pogubljali. Koliko ljudi in iz kakšnega razloga bi prišlo na vaš pogreb? Ste se to že kdaj vprašali? Ob misli na to se marsikateremu številka zdesetka. Ali ste tudi vi med njimi?

Tomislav Gruden - GTS

*Da ne bodo brezimni, jih navajam: Lebar, Egon, Barle, Rednak, Bardi, Remi, Sabina.

DO 0,5 Odstotka DOHODNINE, KI VAM JO ODMEI DRŽAVA ZA PRETEKLO LETO, LAHKO NÁMESTO DRŽAVI ODPSTOPITE DRUŠTVU KRALJI ULICE. TO STORITE Z OBRAZCEM ZAHTEVA ZA NAMENITEV DELA DOHODNINE ZA DONACIJE (MF-DURS '08R. DOH.ŠT. 3), KI GA S SVOJIMI PODATKI (IME, PRIIMEK, NASLOV, DAVČNA ŠTEVILKA IN PRISTOJNI DAVČNI URAD) POŠLJETE NA DURS. NANJ NAPIŠETE, DA BI DEL DOHODNINE RADI NAMENILI DRUŠTVU ZA POMOČ IN SAMOPOMOČ BREZDOMCEV KRALJI ULICE – PRI TEM DODATE ŠE NAŠO DAVČNO ŠTEVILKO, KI JE 23956046, TER DOLOČITE ODPSTOTEK DOHODNINE, KI GA ŽELITE NAMENITI KRALJEM ULICE (DO 0,5 Odstotka). HVALA!

Kazalo:

To sem jaz:

GORDANA

foto: Matilda M. Dobro

Stara sem 43 let, imam enega sina, prihajam iz Bosne. Sem sem prišla iskat delo, otroka imam v reji. Želim si, da bi se to poboljšalo ... Bivam v hiši v Polju, prej sem delala v Želvi, gor v proizvodnji. Sicer pa rada živim zaradi sina.

Obožujem glasbo, filme, najraje kriminalne. Rada hodim na sprehode, tudi na Kralje ulice rada pridem, ker je tukaj družba in tudi računalniki so, da odigram kakšno igrico.

Ne maram pa sovraštva in sovražnih ljudi. Težko tudi gledam, kako se nekateri ljudje matrajo, na primer brezdomci.

Nasploh si želim, da bi bila bolj bogata, več evrov, pa več ljubezni in zdravja.

Bralce pozdravljam in naj ta časopis čimvečkrat kupijo!

Gordana

03
KRALJE
ULICE

**RADA HODIM NA SPREHODE, TUDI NA KRALJE
ULICE RADA PRIDEM, KER JE TUKAJ DRUŽBA
IN TUDI RAČUNALNIKI SO, DA ODIGRAM
KAKŠNO IGRICO.**

- 2 UVODNIK
- 3 TO SEM JAZ
- 4 IZOLA JE (BILA) NAŠA
- 6 IN MEMORIAM
- 8 SOCIAL-EGO TURBULENCA
- 8 ULIČNI FAKS
- 9 TATU ZGODBA
- 10 OBISK PRI DRUŠTVU MOZAIK
- 11 SPOROČILO ZA JAVNOST
- 12 NEKAJ CESTNIH
- 13 ANEKDOTE IZ PRODAJE
- 14 DOGODKI
- 16 F-MAIL
- 17 NADoGLAS
- 18 SOL IN KOPER
- 19 HINAVŠČINA IN NEVOŠČLJIVOST, KI BOLITA
- 20 GOSTUJOČI KOLUMNIST
- 21 PRAVLJICA ZA ODRASLE
- 21 KRALJ IN KRALJ
- 22 PETNAJSTLETNICA MESTA METELKOVA
- 23 GOGIJEVA KOLUMNA
- 24 ZMAGOVALCI 1. KRALJEVSKEGA NATEČAJA
- 25 LIKOVNA KOLONIJA ZA BREZDOMCE
- 26 PRED 100 LETI
- 26 BREZDOMEK — BOLNIK
- 26 SMS-KOMENTARNICA
- 27 PISMA BRALCEV
- 27 IZREDNO OBVESTILO
- 28 BREZPLAČNE PRIREDITVE
- 28 ULIČNI HOROSKOP
- 29 OGLASNA DESKA
- 30 RAZVEDRILLO

Pošlji SMS s ključno besedo BREZDOMCI na 1919 in daruj 1 EUR tistim, ki so razen dostojanstva izgubili vse.

IZOLA JE (BILA) NAŠA!

V sredo, 10. 9., se je velik del našega društva (obiskovalci, prostovoljci, delavci in živali) odpravil na dolgo pot na morje. Pot je bila res dolga, saj smo se z vlakom do Kopra vozili skoraj dve uri in pol, potem pa še petnajst minut z avtobusom do Izole. Vendar nam ni bilo škoda časa, ki smo ga namenili sedenju na omenjenih dveh prevoznih sredstvih. Med potjo smo debatirali, se sprehajali od kupeja

do kupeja, jedli sendviče ter se ukvarjali z dvema psičkama, ki sta bili del naše družine. Posebno lepo je bilo, ko smo prišli do borovega gozdička in morja v Izoli. Dan smo preživeli tako, da je vsak počel to, kar si je želel. Nekateri so se sprehajali, drugi kopali, odšli na kavo, prodajali Kralje ...

Smo pa imeli skupno točko srečevanja in druženja: borov gozdiček. Tam smo naš

morski dan tudi zaključili z gobovo juho, ki smo jo skuhali na plinskem gorilniku. Prvoten načrt je bil sicer, da skuhamo školjke, vendar nismo imeli sreče pri nabiranju. Nekdo nas je prehitel. Nismo imeli školjk, zato pa smo imeli lepo vreme in dobro družbo. Več vtisov si preberite v nadaljevanju, če vas zanima.

04
KRALJI
ULICE

foto: Taisija Cesar

Cime: Men je ostalo v spominu, da je šlo ful hitro danes to ... Šest ur, ko smo bili na morju, je ful hitro minilo, kot da bi bili eno uro tam.

Mare G.: Dobro jutro se je lepo začelo. Eden prvih sem bil na postaji, eden zadnjih sem bil danes na zborovanju pred odhodom ... Fajn, fajn. Najbolj si bom zapomnil, da je Čača za mano v morje zaplaval. To je napredek. To je noro. Ja, pa z vami, da grem, ne ... hvala bogu. Pa delali smo cel dan. Prodajali smo časopise. Tako je minilo!

Marjan: Drug teden bi ponovil izlet.

Iva: Bilo je zelo lepo. Všeč mi je bilo, da smo bili pod borovci, da je bil lep sončen dan, da smo šli plavat pa da smo se lepo imeli. Jaz sem šla na izlet predvsem zaradi morja in družbe – in ni mi žal. Lahko pa bi ostali kakšen dan več.

Žiga: Nič posebnega. Običajno morje, odštekana scena, galebi so leteli, pa to je to.

Jakob: Najbolj mi je v spominu ostalo, da se dolgo časa vozimo s tem groznim vlakom. Premalo smo bili tam za tako veliko vožnje. Skoraj tako dolgo smo se vozili tja in nazaj, kot smo bili tam. Lahko bi drugič bili dva dni, če že moramo iti z vlakom. Naslednjič bi lahko šli za cel teden.

foto: Maja Kozar

Kralji ulice se z izletniško ekipo na čelu zahvaljujemo prijaznim donatorjem, ki so nam omogočili ta izlet in ga naredili še bolj prijetnega. Hvala Franju Frančiču za sadje, podjetju Foto Grad za foto material in razvijanje slik, Don Donu za okusne sendviče, Slovenskim železnicam za skoraj brezplačen prevoz ter Dani za osvežilno pijačo.

foto: Nina

foto: Maja Kozar

foto: Nina

REP SCENA MED DVEMA BABICAMA

TKO NE GRE VEČ TA STARA
U TEM NAŠEM NOVEM SVETU.
BOŠ TI AL PA JST
AL BOVA-PA UBE
UMRET
ZA U SEKRET.

TKO NE GRE VEČ,
TKO NE MOREM VEČ ŽVET.

JE PELA TA STARA,
K NI MOGLA VEČ ŽVET,
PA KAJ TO KOGA ŠE BRIGA,
TO MORAŠ POŽRET.

TKO NE GRE VEČ,
TKO NE MOREM VEČ ŽVET,
JE PELA TA STARA,
SE ZAPRLA U SEKRET.

JA, TO SO VAŠI DOBRI STARI CAJTI,
TI PRODAJAJO
V MENZI
NA ULCI,
VSE MORAŠ POŽRET.

KOLK ŠE TABLET
BOM MOGLA POŽRET,
DA POL BOM LOH REKLA:
KONČNO,
ZDEJ SPET GREM ŽIVET.

NI VEČ TIZGA CAJTA,
K MI SMO ŠE BLI,
NA ULCI SEDEL SMO,
ČIST POČASI SMO ŠLI.

ZDEJ MOREŠ ŽIVET,
SO SI ZMISL TA MLADI,
DRGAČ PA:
VSE MORŠ POŽRET
IN IT SE ZADET.
JA JA,
U NAŠIH DOBRIH STARIH CAJTIH.

A VIŠ STARA,
ŽE ČIST SM ŽE OBUPALA.

IN POL K PRIDM TI NA ULCO,
JST HOČEM ŽIVET,
ONI PA SPET:
DEJ STARA,
TI SI ZA UMRET.

JA JA, STARA,
AMPAK JST HOČM ŠE MAU ŽVET,
MI PIŠE NA ŠKATLCI,
KI NI VEČ ZA ŽRET.
NE NE,
NE GREM SE JST SPET.

SM STARA
AL NOVA,
JST HOČEM ŽIVET
IN IT U NOU SVET
ŽIVET
ZA CIGARET.

DEJ STARA, POBOLJŠI SE.
SM ŠLA ZADNJIČ U ŠTACUNO ZDET
PA SPET SM SPRAŠVALA,
ČE MAJO KEJ NOUGA ZA ŽRET.

IVA TISA

Posije sonce na lastno postano kožo,
barka sredi morja se izgubi.
Je kje super junak,
ki pljuva vetru v obraz?

Aris

BOŠTJANU!

Ko si se rodil, sem te ponosno dvignil visoko v zrak in le Stvarnik je bil nad teboj.

Imel sem te neizmerno rad.

Neka tvoja sila, meni neznana, te je kasneje odtrgala od mene.

Rad sem te imel.

Srečevala sva se, ponosa pa ni bilo več. Bili sta le žalost in bolečina.

Neizmerna bolečina v najinih očeh.

Tudi meni sedaj znana sila te mi je vzela za zmeraj. Bolečina pa je ostala in se več in več.

Rad te imam, sin moj.

Fotr

foto: Tomislav Gruden - GTS

BOŠTJANU V SPOMIN

V mesecu avgustu sem izgubil zelo dobrega prijatelja. Poznal sem ga že od prej. Ko pa sem prišel na cesto, me je sprejel k sebi pod streho. Veliko sva se družila, pomagala eden drugemu. Boštjan, zelo te pogrešam, tvojo močno psiho in to, da si delil z menoj dobre in slabe trenutke.

Roman

BOŠTJANU V SLOVO

Z Boštjanom sva se poznala že dolgo. Že takrat, ko sem jaz Oglasnik prodajal, on pa je živel na Tržaški dve in se je mimo z enim motorčkom vozil, prav smešnim. Poznala sva se kakšnih dvajset let. Družila sva se v stari Ljubljani, ko smo pijanci bili. Nekaj časa sva imela prijateljski odnos in sva se dobivala. Boštjan je bil zelo prijazen človek, je pa imel svoje muhe. Imel je velike težave z alkoholom in drogo, in to ga je doletelo – ta njegova življenjska tragedija. Včasih sva se skregala, drugače je bil miren človek, z njim se je dalo vse v miru urediti, mislim, v miru si ga lahko napizdil. Njega se je dalo zelo lepo besedo, pogovorom, rekel si mu: »Oprosti.« In je rekel: »Ok, ni panike!« Rad sem ga imel, bil je človek, kakršen je bil, takega sem sprejel in s takim sem se tudi družil. Meni je bil podoben v določenih situacijah, večkrat mi je pomagal, ni bil pizda.

Andro (Andrej Mesarič)

TEBI, BOŠTJAN

Ko se združiš z eno osebo, preživljaš z njo večino slabih in lepih trenutkov. Smejala, jokala sva se, lahko bi naštevale v nedogled. Imela sva težko življenje, živela iz dneva v dan. Skoraj leta.

Zadnje čase sva živela vsak svoje, ampak zmeraj sva rada se srečala in si namenila malo časa.

Prišel je pa trenutek, ko odšel si tja daleč stran. Bil si zmeraj vesel, družaben. Boštjan, pogrešamo te vsi, ki smo skupaj veseli bili. V spomin pošiljam ti srečo, tja, kjer si, če res ta drugi raj nekje stoji.

Tvoja bivša in prijateljica Maja (Zmeraj rekel »maj« si mi. Zbogom.)

Z Boštjanom sva se srečevala na cesti in tudi dobro sva se zastopila. Prodajal je Kralje, tako kot jih mi zdaj prodajamo. Pol sem pa slišal, da so šli klicat policijo, pa sem po stopnicah gor letel in ga poskusil oživet, pa žal ni šlo. Najbolj si ga bom zapomnil po tem, ko sem ga oživljal in je na koncu samo še očke obrnil okoli. Kadarkoli sva se srečala, je vedno pozdravil, kakšno besedo sva spregovorila, včasih tudi kakšen liter spila. Nikdar nisva imela kakšnih problemov, za mene je bil fer puba. Ko sva se videla, sem mu rekel: »Tu imam par Kraljev, dej, to okoli obrn, pa bomo eno litrco spili.« Če je imel čike, jih je postavil na mizo in rekel: »Na, kadi.« Ni bilo nobenega izkoriščanja. Za mene je bil dober puba. Z njim sem živel v isti bazi in pomagala sva si.

Milan

BARDIJU V SPOMIN

foto: Tomislav Gruden - GTS

Od nas se je poslovil tudi Bard. Bil je stari znanec ulice. Pogrešal bom njegov nasmeh, dobro voljo in močan odnos do vseh. Prav tako pa bi se od tebe rada poslovila tudi prijateljica Lara, ki te zelo pogreša, prav tako kot jaz.

Roman

Moj najboljši prijatelj od vseh klošarjev je bil. Še zmeraj ga imam rad, ker je bil dec, pravi dec. Jokal sem za grmovjem. Tako sva se imela rada, zelo sva bila povezana. Na žalost mi je še ta kolega odšel.
Z ljubeznijo,

Zmaj

Še tisto soboto, ko je umrl, sva se srečala. Zažical me je še za en cigaret. Odvrnil sem mu: »Zate zmeraj.« Bil je dobričina, ni bil agresiven, znal se je pogovarjati. Vedno nas je vse častil. Žal mi ga je.

Martin

Bil je dober kolega, veliko smo se družili in imeli fajn. Naj počiva v miru.

Marjana

foto: Matilda M. Dobro

07
KRALJI
ULICE

REMIJU

foto: Tomislav Gruden - GTS

Tako kakor mnogi od nas ne moremo dojeti, da te več ni med nami, si tudi ti bil prevečkrat nerazumljen s strani sveta, ki te je na mnogih področjih pustil na cedilu. Res je – bil si poseben, ampak na način, ki zahteva razumevanje tvojega načina življenja in udarcev, ki si jih na tej poti prejel, vse do tistega petka, ko se je končalo iskanje totoma, ki bi ti prinesel srečo in blagostanje. Kljub vsemu si bil srečen, saj se nikoli nisi vdal v usodo.

Spomnim se večera, ko sva se spoznala, jaz ves depresiven, ti nasmejan. Pila sva na vso žalost in nesrečo, ki naju je obdajala, kar je pripomoglo k temu, da sem se tudi sam po dolgem času nasmehnil. Hvala ti! Trenutki, ki bodo z menoj vse do trenutka, ko se spet srečava v večnih loviščih. Bolečina, ki jo čutimo jaz in ljudje, ki so te poznali, se ne more primerjati z bolečino, ki jo čuti tvoja pasja sopotnica Lajka. Poskušal sem jo poiskati, da bi nekako skupaj prebrodila tvojo izgubo. Brez uspeha. Kjerkoli sta, ti in Lajka, upam, da se ponovno srečamo na poti v nekaj lepega.

Marko Nakrić

SOCIAL-EGO TURBULENCA

Bojan Sklepič

SAMOZAVESTNO DO SAMOZADOSTNOSTI

KARAOKE NA TELEVIZIJI,
KARAOKE NA EVROVIZIJI,
MANAGERJI PRI PROVIZIJI,
ONANIRANJE V VIZIJI,
IMITACIJA SKLADNOSTI
V PROJEKCIJO OSŁADNOSTI,
EJAKULIRANJE V POZIRANJE,
PRAVOČASNO V KORUPCIJO,
INDUKCIJO ŽIVIH IN MRTVIH.

MEDIJSKI USTROJI, ŽAROMETI POVSOD,
SPOPAD S POZORNOSTJO,
PREPAD PRED ODGOVORNOSTJO,
NAČIN ŽIVLJENJA, STILISTIČNA MANIJA,
UMETNOST KOT INDUSTRIJA VOLČJE ZAVIJA,
A V TEMI TAVA NASPIDIRANA GLAVA,
KOT ZOMBI V LABIRINTU PORTRETOV
STRASTI, STANJ DUHA PREPROSTOSTI,
V SPEKTU SPROŠČENOSTI IZ POSLANSTVA
DOSTOJANSTVA DOVRŠENOSTI, V BIT NARAVE,
KI PREVZAME OD VONJA DO RAZUMA,
OD OSNOVE DO PRESNOVE,
OD POGUMA — TJA DO UMA,
V UGLAŠENA, VZAJEMNA,
VZTRAJNA IN SIMBIOZI PREDANA DEJANJA.

foto: Tanja Vuzem

ULIČNI FAKS, 2. IN 3. DAN

<http://ulicnifaks.blogspot.com>

Nedelja, 18. 2. 2007

Sem se zbudu ob 10h, in to zato, ker me je tako zeblo v noge, da jih nisem čutil (spal sem v avtu). Skobacal sem se ven in naredil en krog, da so se mi malo ogrele, saj so me že kar bolele. Potem sem se vrnu do avta, ga vžgal ter se šel malo pogret v Klinični center, ker še vedno nisem prišel k sebi (ful je bla mrzla noč). Tam sem bil kako urco, in ko mi je blo že skorajda vroče, sem ubral pot pod noge do zatočišča po Žigata, ki je tudi spal, tako da sem ga zbudu. Čaku sem ga pa, majkemi, 30 minut, vmes sem si pretegnil celo telo pa še malo sem treniral karate z namišljenim sovražnikom. Končno je prišel in pičila sva v Mercator na Bavarcu in do Noč in dan, kjer je nabral nekaj robe. Šla sva to robo prodat, nato pa šla z avtom v nabavo v center ter potem butat se v garaže na Bavarcu. Ostalo je še neki drobiža, in ker sva bla oba sestradena, je model kupu štiri krofe in vsak sva pojedla dva. Nato sva se poslovila in se dobila kasneje okoli 18h, ko sem ponovno prišel v center. In ne boste verjel, naredu je rekord, saj je šel petkrat enkrat za drugim v Noč in dan po robo, vse je imel nabasano v rokah, pa je vsakič prnesu ven mimo blagajne po dvakrat šest pirov v vsaki roki. Kako je to mogoče, mi še danes ni jasno. Kupu je robo v zatočišču, mi je prinesu pol šuta, on je šel pol nazaj notr, jaz pa sem se ga šel prbit v avto, nato pa šel do Hardyja na Fuđe v njegov flet spat, okoli enih ponoč je blo to, zunaj pa je pihalo ... in če bi moral to noč ostati zunaj, ne vem, če bi jo preživel, tolk je blo mrz. Zaspal sem ful hitro, saj sem bil rahlo zaspan in izmučen.

Ponedeljek, 19. 2. 2007

Prebudu sem se ob 12h, ker je nekdo trkal na vrata moje sobe, in slišal, kako se pogovarjata Mišo in ta star, češ, kako Hardy kar vabi narkomane k sebi in če se bom zdaj kar preselil tja. Tako sta njega in mene opravljala, dokler se nisem oblekel ter odprl vrat. Ta star me je vprašal, če bom zdaj tukaj, a sem odvrnil, da ne, ter se poslovil. Zunaj je bil Mišo, ki mi je potihom rekel adijo in gledal v tla. Ful sem se počutu prvič v življenju, kot da nisem človek, ampak smet. No, če se zdaj spomnim tega, so tam vsi drugi navadni dreki, nevredni življenja, saj so omejeni v svojih glavah. U glavnem, scat me je tiščalo kot bombo, ki bo ravnokar eksplodirala, tako da sem na parkingu pred avtom spustil rezervoar telesne tekočine. Šel sem v knjižnico v center, potem malo bluzu na računalnikih, ob 22h pa sem šel delat (hotel, nočni receptor). Ker sem šou od doma samo v trenirki na sebi, sem prišel tak tudi delat, kar pa šefci ni bilo ok, in me je opozorila in kregala, češ, naj se to več ne ponovi, da nismo na tekmovanju, ampak v poslovnem hotelu ... lalala. U glavnem, na svojem delovnem mestu sem se najedu, napil, stušeral, umil zobe ter gledu TV. Ob 4h sem končal izmeno ter se odpeljal na vrtičke na Fuđah, kjer sem prenočil ne tako mrzlo noč.

Cime

TATU ZGODBA

foto: Matilda M. Dobro

MAGIC MAN

MAGIC MAN JE MOJ VSAK DAN,
SONCE IN DEŽ,
VSAKO JUTRO ZARJA VSTAJA
IZZA PLANIN.

JONNY NA KARPATU
IN NAJVIŠJEM VRHU,
DEŽELA SVOJA
NI MOJA, NJEGOVA.

GOJZARJI IN DEREZE,
NAHRBTNIK IN OBLEKE,
KLINI IN ZAJLE:
USPEH JE V MREŽI!

MATI IN OČE,
SESTRA IN BRAT,
V HIŠI JE MIR,
S SKUPINO NASTAJA
NOVI MIR.

ENKA

To poslikavo sem dobil leta 1967, ko sem služil vojaški rok v Vranju v Srbiji. Nekateri so si tetovirali ženske, jaz pa orla. Inicialki M v sredini predstavljata mene in takratno moje dekle Marijo, ki mi je tja vsaj dvakrat tedensko pošiljala pisma, v katerih je bilo mnogokrat tudi nekaj denarja. Še danes jo imam v lepem spominu ... Spomnim se njenega priimka, kraja, kjer živi, čeprav je od tega preteklo že mnogo časa. Sicer pa sem se tega orla nekaj časa sramoval, ker sem s hribov doma, tako da sem celo dve leti nosil le dolge rokave.

Martin

09
KRALJI
ULICE

DVOJEC BREZ KRMARJA

(Iz zbirke Neko napalmsko jutro, ko kri zalije sanje)

Vsako jutro si izkopljeva oči, nož je na mizi in hči mirno spi, ledena leta skupnega življenja so dolgočasna kronika zgrešenih trenutkov, prevar, laži in trgovine, vsak je prevzel svojo vlogo, dialoge znava na pamet in že sto let si nisva pogledala v oči, navada je varnost in besede so kamni, ki se kotalijo po gluhih nočeh in praznih dnevih, ne slišiva se, ne vidiva se, ne ljubiva se in vendar vztrajava skupaj v dvojcu brez krmarja, bolj sama, kot je samota brezdomcev, ki stopajo po prazni cesti pozabe.

Franjo Frančič

Proizvodnja (kralji ulice)

Po tekočem traku smo spočeti,
nemi proizvod ljubezni kapitalizma:
OČE, MATI + DENAR = LJUBEZEN,
lepo našemljeni, v lični embalaži
čakamo na policah veletrgovine,
imamo neomejeno omejen rok trajanja,
pred uporabo ni potrebno pretresti,
čakamo na policah,
čakamo in čakamo ...
»Poglej!« si šepetamo,
»kupil ga/jo je ...«
Tisti z novejšim datumom gredo v promet,
ostali smo Kralji ulice ...

DR.

OBISK PRI DRUŠTVU ZA SOCIALNO VKLJUČENOST MOZAIK V MURSKI SOBOTI

V okviru našega društva smo ustanovili stanovanjsko skupnost za brezdomce. Prvi trije uporabniki so se vselili 1. avgusta. Ker nas je zanimalo, kako tovrstne bivalne skupnosti delujejo drugje, smo se 7. avgusta usedli v kombi – destinacija: Murska Sobota, kjer deluje društvo Mozaik. Našo ekspedicijo je sestavljalo osem članov: Maja V., Maja K., Bojan, Jože, Marko C., Luna, Aleš in moja malenkost. Na poti smo se ustavili na počivališču Lopata, kjer smo se okrepčali s sendviči. Pot se je malo zavlekla v Gornji Radgoni, kjer smo obtičali v neskončni vrsti, tako da smo s pomočjo Maje K., ki je iz tistih krajev doma, našli alternativno smer, ki nas je okoli 13.30. ure pripeljala na cilj. Tam se nam je pridružila tudi Špela, tako da je bila v prostorih društva Mozaik kar gneča. Predsednik Mozaika, Alojz Kavaš, nam je na zanimiv način predstavil delovanje društva. Pred tem je delal na Inštitutu za rehabilitacijo, kjer pa je prišel do spoznanja, da »socialna« država na nekaterih področjih ne deluje oziroma potrebuje dodatno spodbudo. Zato je ustanovil Mozaik. Leta 2003 so vzpostavili bivalno skupnost za invalide. Sprva so imeli najeto stanovanje v Murski Soboti, ki so ga kmalu nadomestili z drugim. Ker pa je bila najemnina previsoka in stanovanje neprimerno, so začeli razmišljati o odkupu hiše s pomočjo kredita. Po nekaterih ovirah so s hipotekarnim kreditom julija 2005 odkupili starejšo hišo v vasi Lemerje. Hiša je bila potrebna temeljite obnove, ki so jo opravili stanovalci sami. Vselitev je sledila 16. decembra. Strah in negotovost pred vstopom v stanovanjsko skupnost pri bodočih stanovalcih sta bila pričakovana, saj niso vedeli, s kom bodo živeli, kako se bodo med seboj razumeli ... Pogoja za vstop sta (bila): status invalida in spoštovanje pravil skupnega bivanja. Na začetku so imeli tri mentorje, ki so pet stanovalcev »navajali« na čistočo, red, kuhanje. Po treh, štirih letih so se nekako osamosvojili. Ukvarjajo se z ekokmetijstvom, predelavo ekoživil, tradicionalnim graditeljstvom, nego krajine in ekoturizmom. Nekateri imajo tudi službe, saj je ekokmetijstvo v zadnjem letu malce zamrlo. Kavaš nam je v svojem značilnem slogu predstavil tudi izdelavo biotestenin, ki jih izdelujejo v določenih programih, ki niso del Mozaika, saj

so neprofitno društvo, ki se ne sme ukvarjati s pridobitno dejavnostjo. V okviru društva deluje tudi zavetišče za brezdomce. Pri samem iskanju primerne prostora za zavetišče so imeli nemalo težav, saj je za marsikoga nepredstavljivo, da bi v svoji soseščini imel brezdomce. Ko so končno našli primerno hišo, je župan sklical sestanek, na katerem so bili prisotni prebivalci dveh četrtnih skupnosti, saj je hiša ravno na meji dveh. Tam so bili tudi zaposleni v Mozaiku, ki so jim predstavili samo delovanje zavetišča. Sosedje zavetišča so izrazili dvome, ki so tipični in stereotipni za brezdomsko problematiko. Od igel do razbitih steklenic, ki naj bi preplavile njihovo sosesko. Prisotna je bila tudi ravnateljica osnovne šole, ki je v bližini, in z neprimernim nastopom opozorila na dejstvo soočanja otrok s pijanimi in zadetimi brezdomci. Nekako so se dogovorili, da se zavetišče odpre za določen čas, to je do konca letošnjega leta. V primeru težav bi ga zaprli, tako da bi Sobočani lahko znova občudovali brezdomce po parkih. Pogoja za nastanitev sta napotnica CSD-ja in sredstva za plačilo mesečnega bivanja. Stanovalci so lahko v njem 24 ur na dan. Za učinkovito delo skrbi tim, ki je sestavljen iz vrst predstavnikov Mestne občine Murska Sobota, društva Mozaik in CSD-ja Murska Sobota. V okviru nastanitve so jim poleg bivanja omogočeni tudi topla obroki, vzdrževanje osebne higiene, osnovne toaletne potrebščine, obleka in obutev. Poleg stanovalcev, ki jih je trenutno deset,

je z njimi tudi 24 ur na dan prisoten strokovni delavec. Zaposlen je sicer samo eden, ampak imajo tudi tri delavce, zaposlene preko javnih del.

Po tej temeljiti predstavitvi smo se odpravili najprej na malico, ki smo jo použili v prostorih, kjer izdelujejo bioživila. Poleg testeninske solate so nam postregli tudi z domačimi klobasami, ki so več kot navdušile Aleša. Nato smo se odpravili do zavetišča. Tam so bili prisotni nekateri stanovalci in osebje, ki za njih skrbi. V dnevnem prostoru je bil izobešen tedenski načrt aktivnosti, ki vključuje vse od jutranje kavnice do skupine za samopomoč. Vsak teden je eden od njih zadolžen za čiščenje, predvsem kuhinje. Prihod pod vplivom alkohola ali drog jim onemogoči vstop. Glavni namen zavetišča je spodbuditi uporabnike k ponovni socialni vključenosti in aktivno vključitev na trg dela ali pa zgolj ureditev akutne socialnoekonomske situacije.

Obisk smo nadaljevali v stanovanjski skupnosti v Lemerjah. Stanovalci, nenavajeni na prihod tako velike skupine »firbcev«, so bili sprva zelo zadržani, vendar se je čez čas razvil pogovor, skozi katerega smo spoznali njihov pogled na stanovanjsko skupnost. Vsak od njih plačuje najemnino 125 evrov na mesec, ki jo redno poravnajo, saj se bojijo, da bi jih v primeru neplačevanja vrgli ven. Poleg tega jim Mozaik mesečno prispeva 150 evrov za nakupe, ki jih opravljata dva od stanovalcev. Imajo skupna kosila, za zajtrk in večerjo poskrbijo sami. Med seboj se še kar razumejo, do preprirov

foto: Aleš V.

prihaja pri pospravljanju. Tedensko imajo generalno čiščenje, drugače čisti vsak zase. Nesoglasja se pojavljajo med njimi in Mozaikom, saj jim (po besedah Kavaša) postavlja prevelike cilje. Po njihovih besedah pa s strani Mozaika ne dobijo zadostne podpore za nadaljevanje primerne življenja. Zelo presenečeni so bili nad dejstvom, da je cilj naše stanovanjske skupnosti popolna osamosvojitve (kar pomeni: najdbo

službe in stanovanja, za katerega bi sami skrbeli in plačevali) stanovalcev v letu in pol. Pri tem mi nista ušli otopelost in sprijaznjenost z življenjem, ki ga imajo. S sosedi se ne razumejo, saj so za njih tujek, ki ne spada v njihovo vas. Med potjo nazaj v Ljubljano sem se spraševal, kaj je narobe z današnjim svetom, ki zavrača ljudi, kot so invalidi, ki potrebujejo pomoč. Zaničevanje tistih, ki so pristali na cesti, je poglavje

zase. Sprašujem se, če se bo kdaj položaj izboljšal – ko bo samoumevno, da vsi ti ljudje potrebujejo pomoč, brez borbe z birokratskimi mlini, ki zahtevajo tone dokumentacije. Ko bodo zavetišča dobrodošla, ali pa zelo utopična misel – nepotrebna. Ampak upanje umre zadnje.

Projekt je podprt s subvencijo Islandije, Lihtenštajna in Norveške preko Finančnega mehanizma EGP in Norveškega finančnega mehanizma.

011
KRALJI
ULICE

SPOROČILO ZA JAVNOST:

Odgovor na pobudo Slovenske nacionalne stranke k spremembi devetega člena Zakona o varstvu javnega reda in miru (ZRJM) v smislu, da bi postalo vsakršno beračenje prepovedano

Društvo za pomoč in samopomoč brezdomcem Kralji ulice se je odločilo javno odzvati na omenjeno pobudo SNS ter osvetliti tematiko beračenja še s strokovnega vidika, zornega kota samih brezdomnih ljudi ter praktičnih vidikov posledic že veljavnega Zakona (ZRJM), s katerimi se vsakodnevno soočamo.

Že od spremembe ZJRM-ja junija 2006 smo delavci, delavke, prostovoljci ter prostovoljke na področju brezdomstva pričeli porastu težav brezdomnih ljudi, saj ti zaradi domnevnega kršenja javnega reda in miru z beračenjem dobivajo globe. Zaradi odsotnosti prihodkov jih ne morejo plačati in temu sledi uklonilni zapor. To njihovo izključenost še poglobi, neplačana globa ostane ter zmanjša in oteži njihovo kasnejše vključevanje na trg dela, kajti njihovi prvi prihodki gredo za plačevanje kazni, namesto za izboljšanje njihovega materialnega, socialnega in moralnega obstoja. Pri našem strokovnem delu z brezdomnimi opazujemo, da je ravno zadolženost največja ovira pri spremembi njihovega socialnega položaja. Populistični predlogi, kot je omenjeni, kompleksnega pojava brezdomstva ne rešujejo, ampak ga še poglobljajo. Oseba, ki berači za drobiž, realno nima nobene možnosti plačati globe, zato se to breme prenese na davkoplačevalce, ki plačujejo delovanje zaporov, sodišč in policije. Tako bo država porabila ogromno davkoplačevalskega denarja in časa za represivni aparat, namesto da bi ju vložila v družbeno vključevanje skupin z roba.

V mednarodni primerjalno-pravni analizi so predlagatelji ZJRM-ja (leta 2006) ugotavljali, da »večina držav nima tako podrobno in s posebnim zakonom urejenega varstva javnega reda in miru.« Novost je italijanski primer, ki ga želi predlagatelj posnemati (v predlogu omenja Benetke, osamljen primer urejanja področja na tak način).

Predlagatelj se sklicuje na »organizirano beračenje«, ki pa je dejansko neraziskan pojav, vsakršne izjave pa so le nepotrjene domneve, pogosto osnovane na populističnih in ksenofobnih predpostavkah. Organizirano beračenje, ki zajema tudi tihotapljenje ljudi, izkoriščanje otrok, je seveda

sankcionirano že z drugimi zakoni in konvencijami, kar omenja celo predlagatelj, a ga kljub temu izrablja za utemeljevanje prepovedi beračenja na splošno. Metanje organiziranega kriminala in beračenja v isti koš je nesmiselno početje, saj gre za raznolike in raznorodne pojave.

Društvo Kralji ulice je poslanskim skupinam poslalo strokovne predloge za bolj humane in vključujoče pristope k omenjeni tematiki, za katere upamo, da bodo upoštevani na parlamentarni razpravi. Beračenje je kompleksen pojav, za katerega obstaja veliko razlogov. Za ta način pridobivanja sredstev za preživetje se ljudje odločijo, ko izčrpajo vse druge možnosti. Kaznovalni pristop k pojavu pa je ukvarjanje s posledicami, namesto z njihovimi vzroki. Za resnično zmanjševanje tega problema bi morali delovati v preventivnem in ne represivnem smislu in s prikrivanjem posledic.

Na voljo je veliko sodobnih, strokovnih in mednarodno uveljavljenih pristopov k brezdomstvu, ki izhajajo iz potreb socialno izključenega posameznika in delujejo v smeri vključevanja in ne izključevanja na rob družbe. Društvo Kralji ulice in sorodna društva po Sloveniji te pristope izvajamo, žanjemo uspehe pri izboljševanju socialne mobilnosti brezdomnih, pri njihovem zaposlovanju, »udomljanju«, nujenju alternativ beračenju, gojenju socialnih mrež in pri družbenem vključevanju v najširšem smislu. Pri soočanju s pojavom brezdomstva se mora aktivirati celotna družba, strokovna javnost, vključno z vsemi vladnimi in nevladnimi institucijami, zainteresiranimi posamezniki, ne pa samo represivni aparat. Združevati je potrebno različna področja; socialno, urbanistično, zdravstveno, zaposlovalno ... ter najpomembneje: v iskanje rešitev vključiti tudi ljudi, ki družbeno izključenost dejansko doživljajo.

Mogoče pa bi bilo potrebno odpreti javno debato o zakonu, ki bi omejeval politično beračenje za predvolilno pozornost in volilne glasove na račun že tako izključenih skupin?

V ISKANJE REŠITEV JE POTREBNO VKLJUČITI TUDI LJUDI, KI DRUŽBENO IZKLJUČENOST DEJANSKO DOŽIVLJAJO.

NEK AJ

cestnih

FRENKI PAVZA, PETIČ

Franki ni izgubil voznškega dovoljenja, odločil se je, da bo vozil samo občasno, in to takrat, ko bo povsem trezen. Ko sem ga spet obiskal na njegovem domu, je bil zelo slabe volje, zato najbrž tudi pijan, kar se je videlo. Povedal mi je pretresljivo zgodbo:

Ko je šel po parku, ga je od zadaj nekdo z nečim mahnil po tilniku, za moment se je onesvestil, ko je prišel k sebi, je ugotovil, da je ostal brez jakne, v kateri je imel kar nekaj denarja in vse dokumente. Za denar mu je bilo vseeno, z ukradenimi dokumenti pa je nastal ogromen strošek. Ker ga poznam in mu zaupam, sem mu pomagal problem rešiti. Pošteno in s hvaležnostjo mi je vse vrnil. Naročil sem mu tudi, naj doma pusti dokumente, kadar ima avionske podvige. Ponavadi se ti njegovi podvigi dogajajo okoli penzije ...

... Ker je bil Frenki kar dobre volje, mi je podaril en liter pravega dolenjca s polcentimetrskim venčkom. Kar malce sem se ustrašil, vendar sem ga vseeno vzel. Na steklenici je bila etiketa, na kateri je pisalo: Frenki, previdno z menoj?!

KTM - Mare Ceglar

BOLEČINA

Mnogo ljudi me sprašuje, zakaj sem pri svojih osemindvajsetih letih tako resen in zakaj je na mojem obrazu tako redko nasmeh. Opisal vam bom, zakaj, vi pa si to razlagajte, kot si pač želite.

Vse se je začelo tiste noči, 15. novembra 1979, ko sem pokukal na ta svet in se vprašal: »Le kje sem to pristal?« Bil sem in še vedno sem le napaka in nič drugega. Rodil sem se nezaželen. Oče je bil alkoholni odvisnik in je hodil domov samo zato, da je tepel mene in mamico. Nekoč je bilo celo tako hudo, da ji je zlomil čeljust in ličnico. Po tem dogodku, pri mojem letu in pol, sva z mamico zbežala k sorodnikom v Ljubljano. Pri dveh letih sem šel na operacijo desnega očesa, ki pa se je končala neuspešno in sem ostal slep na desno oko. Po letu dni življenja v Ljubljani sva se vrnila v rodni kraj, kjer sem večino časa preživel pri svoji ljubljeni bababici, ki me je učila, kako naj se obnašam v življenju, zato sem sedaj taka oseba, da spoštujem vsakogar in želim vsakomur pomagati. Čez čas se je mami poročila s človekom, s katerim sta skupaj še danes. Jaz pa sem bil tudi pri njem nezaželen, saj nisem bil njegov pravi otrok, in za vse napake, ki sta jih naredila polbrat ali pa polsestra, sem odgovarjal jaz. Zato sem na svoji koži občutil premnogo udarcev in grdih besed s strani očima. Vse svoje otroštvo sem preživel v strahu in pomanjkanju ljubezni. Pri svojih osemnajstih sem spoznal dekle, s katero sem preživel osem čudovitih let, polnih ljubezni in lepih trenutkov. Leta 2004 je 18-letna polsestra naredila samomor in v meni pustila še vedno živo bolečino. Sam sebe sem krivil za njeno smrt. Ker me tisti trenutek ni bilo ob njej, da bi preprečil njeno namero. Želel sem umreti. Čez dve leti pa mi je še takratno dekle reklo, da je spoznalo drugega, in tako sem ostal samcat na tem pokvarjenem planetu. Zadnji dve leti, kar sem sam, živim v bolečini in v upanju, da bom nekoč spoznal iskreno osebo, ki jo bom ljubil in bom v enaki meri tudi ljubljen. Toda tu nastane zopet bolečina. Se sprašujete, zakaj? Sem oseba, ki nosi v sebi mnogo nežnosti, čustev in romantike. Spoznal sem osebo, ob kateri sem pozabil na bivše dekle. Osebo, ki jo ljubim in s katero si

želim preživeti življenje. Problem je v tem, da ona ne ve, da jo ljubim. Kako si jo želim objeti, poljubiti, zaspiti z njo v objemu. Kako ji želim podariti vso svojo ljubezen in vsa svoja čustva, veva samo jaz in bog. Pravite, da naj stopim do nje in ji razkrijem svoja čustva, kajne? Ko bi vedeli, kako si želim, toda strah me je, da tako čutim samo jaz. Le kaj bi vi rekli na to, da si z osebo, ki ti je tako pri srcu, zmenjen neko popoldne in se tega dne iz srca veseliš, potem pa te ta ista oseba pokliče in reče, da odpade, da se ta dan z nikomer ne namerava družiti. Ne vem, kako bi bilo vam, jaz pa sem ostal razočaran in s solzami. Moja velika napaka je, da sem prečustven in prenežen. Zato sem tako resen in zato je tako poredko na mojem obrazu nasmeh. Vzrok je bolečina.

Jože, 051 875 379

V Ljubljani imam veliko prijateljev. Takih kot jaz. Mimo grem, pozdravim jih na hitro. Kakšno rečemo in gremo vsaksebi. Vsakdo ima svojo zgodbo, nikogar ne silim, da mi pove, vprašam pa le. In se čudim. Jaz, iz dokaj urejene familije – zaklošaril. Mama je bila nesrečna zaradi mene, jaz pa še bolj, ker mi ni nič uspelo stoprocentno. Polovično končana šola, polovični delovni čas, polovične plače ... In navsezadnje – polovične zveze. Ne vem, iz kje to izhaja, dejstvo je, da ob nobeni nisem zdržal več let, kvečjemu par tednov, mesecev, in to je bilo vse. Pa rabim eno sorodno dušo, ja, a kaj, ko ... Po drugi strani sem samotar. Cele dneve, mesece. Ne maram kreganja, vpitja ... Na ulici sem srečal veliko podobnih primerov. Hm, kaj naj rečem? Na koncu izpade vse kot: vsak je svoje sreče kovač. A res?

Vučko Bučko

Dragi gospodje! Veliko nas je, toda nimamo si kako pomagati. Zato nam ljudje pomagajo. Vsi so pričakovali, da bi bili pripravljeni tudi drugim pomagati. Te stvari bomo prepustili ljudem, ki so za te stvari odgovorni.

Bard (posthumno)

ANEKDOTE IZ PRODAJE

DELO?

Med prodajo časopisa sem kot že marsikateri prodajalec večkrat naletel na mrzovoljneža, ki mi v odgovor vrže besede: »Pejt delat!« Pa se primerjam s trafikantom. In se niti najmanj ne sramujem svojega dela. Če pa se mi prikaže priložnost, to tudi povem mrzovoljnežu.

Trafikant sicer prodaja neprimerljivo več artiklov, pa zato sedi v svojem kiosku pod streho, brez strahu pred vremenskimi ujмами, ob sebi ima DVD-player in gleda kakšen film, ni mu treba ponujati mimoidočim in se truditi biti čim bolj vljuden. Ni se mu treba bati nesramnih odgovorov, ima zdravstveno zavarovanje in zagarantirano plačo, dela od osmih do treh. Zelo različni pogoji, pa v konceptu podobno delo: prodaja časopisov! Ali se mogoče motim?

Georgy

RESNIČNA 15

Kot sem že omenil, je v Laguni veliko trgovin. Ena izmed njih je tudi Cefizelj, kjer sta zaposleni dve prijazni trgovki. Vsak mesec kupita od mene Kralje, me povprašata, kako sem. Ko minevajo dnevi v mesecu, se pozdravimo, popijemo kavico. Oba bi se posebej rad zahvalil za moralno podporo pri prodaji Kraljev.

Roman

RESNIČNA 16

V Laguni je zaposlen tudi prijazen fant Miha, ki dela v stavnici. Vsak mesec od mene kupi Kralje. Poklepetava ob kavici. Omenil mi je tudi, da ima svojo skupino. Želim mu veliko uspeha na njegovi nadaljnji glasbeni poti. Omenil mi je tudi videospot. Fantu želim veliko uspeha, kakor ga tudi on meni pri prodaji Kraljev, igranju nogometa ter nastopanju v gledališču.

Roman

ENA Z ULICE

Kot vedno znova prodajam Kralje ulice na vogalu pred supermarketom v Kosezah in s kolesa na pločniku čez cesto me pozdravlja znanec in stranka, ki večkrat pride mimo, kupi časopis, pove štos, pozdravi ali poklepetata kar tako. Pozdravim ga in ga v hecu vprašam, če ga je žena pretepla, ker je imel mavca na roki. Pravi, da ja, in se pripravi, da bo prečkal cesto s kolesom. Pri tem se obrnem proti trgovini, ker prihajajo stranke, in za sabo slišim glasen trušč. Gospod z mavcem na roki se pobira s tal s kolesom vred in se v smehu pregleduje, če mu je kaj in če je kolo celo. Ne vem, kaj naj naredim, vendar mu v smehu poskušam pomagati in mu rečem, da naj se ne poskuša ubiti. Oba se iz srca nasmejiva in mi reče: »Čist si me zmešala!« Kupi časopis Kralji ulice in se odpelje naprej.

Švejk

POMOTA

Kot je že v navadi, prodajam Kralje ulice pred trgovino, ko se pred menoj ustavi starejša gospa. Ne spomnim se, da bi jo že kdaj videl. Nasmehne se mi nekako odmaknjeno in me ogovori: »No, bom vzela en izvod,« nakar pograbi izvod Kraljev ulice in meni nič, tebi nič odhiti s kolesom naprej. Zgodilo se je tako hitro, da nisem mogel niti reagirati. V šoku sem le začudeno gledal za njo. Pomislil sem, da gospa pač ni vedela, da je treba časopis plačati. Nisem ji zameril.

Naslednji dan, ko sem spet prodajal na istem mestu, me nekdo potreplja po rami. Bila je taista gospa, čeprav se je nisem spomnil. Povedala mi je o včerajšnjem dogodku in se mi opravičila ter mi izročila pet evrov z besedami: »To pa je zaradi tvojega razumevanja,« ter odšla naprej.

Georgy

Dogodki:

OŽIVELI IN POČISTILI SMO FUŽINE

Tudi letos se je peščica Kraljev ulice udeležila ene izmed mnogih akcij, ki so bile na programu v okviru aktivne prireditve Oživimo Fužine 2008, in sicer pobiranja odvrženih igel. Po zelo prijetni dobrodošlici (pečenem piščancu in domačem kruhu) smo se podali na par lokacij na Fužinah. Po 3-urnem intenzivnem pobiranju so bili naši zaboji polni, našli smo 167 pobranih odvrženih igel. Nato se je celotna ekipa pobiralcev udeležila še prireditve na igrišču, kjer je bilo – poleg omembe vredne množice obiskovalcev in aktivnih nogometašev, med njimi je bila tudi ekipa Kralji ulice – zaslediti različne stojnice in zelo živahno vzdušje. Ob 13h smo se vsi razveselili golaža Slovenske vojske ter se tako polnih želodcev družili še naprej. Hvala vsem organizatorjem, posebej Leonu Mateku. Upamo, da se drugo leto spet srečamo, saj bi takšnih akcij moralo biti še in še.

Tanja V.

foto: Tomislav Gruden - GTS

FUŽINSKI NOGOMET

Nogometaši Kraljev ulice so se na nogometnem turnirju, ki je potekal v okviru dogodka Oživimo Fužine, predano in hrabro borili proti ekipi zaposlenih v Jurmanu, a žal izgubili z rezultatom 2 : 1.

S slike vas pozdravljajo od leve proti desni zgoraj: Marko, Davor in Roman, spodaj pa: Chris, vratar Aleš, Bojan in selektor Dare. Kljub porazu so bili tudi po tekmi razigrani in napovedali so, da bodo še več vadili in naslednje leto zagotovo znova sodelovali na fužinskem turnirju.

Maja V.

foto: Tomislav Gruden - GTS

LETOVANJE NA DEBELEM RTIČU

foto: Igor Oprešnik

Sem Janez in bivam v bivalni enoti Slovenska Bistrica 2 zavoda Hrastovec. Na enoti sem kar aktiven in rad pomagam pri čiščenju in pospravljanju. V prostem času rad poslušam glasbo, igram človek ne jezi se in prodajam časopis Kralji ulice. S prodajo časopisa Kralji ulice in z žepnino, ki jo dobim vsak mesec, sem letos toliko privarčeval, da sem šel na letovanje na Debeli rtič. Skupaj s še trinajstimi člani in tremi spremljevalci iz bivalnih enot Slovenska Bistrica 1 in 2 ter Vrhole smo tako bili od 2. do 7. 9. 2008 na Debelem rtiču. Tja in nazaj smo se peljali z avtobusom. Nastanjeni smo bili v depandansi F, kjer sem bil zelo zadovoljen tako s prostori kot čistočo. Lepo je bilo vse. Vsak dan smo se dopoldan in popoldan kopali in plavali v bazenu z morsko vodo. Smo imeli srečo z vremenom – vse dni je bilo zelo toplo, tako da je bila tudi voda prijetno topla. Z ladjo smo se peljali v Piran, kjer smo si ogledali Tartinijev trg in se sprehodili po ozkih ulicah Pirana. Šli smo tudi na kavico in si na uličnih stojnicah kupili nekaj spominkov. Ker sem zelo zgovoren, sem navezal tudi nekaj stikov, tako da sem se vsak dan lahko kar veliko pogovarjal in izmenjeval razne doživete izkušnje. Sem tudi dober plavalec, zato sem bil kar veliko v vodi in plaval. Z letovanjem na Debelem rtiču sem bil zelo zadovoljen in upam, da bom tudi drugo leto toliko privarčeval, da bom spet lahko šel na letovanje. Na koncu letovanja smo vsi člani dobili od spremljevalcev še spominek (ključek z reliefom mesta Piran), ki nas bo še dolgo spominjal na lepe trenutke, ki smo jih preživeli skupaj.

Vaš prodajalec časopisa Kralji ulice

foto: Marjan Gerbajs

ŠPORTNI KRALJI

Nogometaši Kralji ulice smo na turnirju malega nogometa v Boštanju dobili možnost, da se poizkusimo z ekipami, ki redno sodelujejo na podobnih turnirjih. Za nas je velika čast, da smo lahko igrali z nogometaši večjega profila, ki igrajo tudi veliki nogomet, in nam takšne preizkušnje veliko pomenijo. Ekipa Kraljev ulice na turnirju ni bila popolna, saj smo se združili še z ekipama Ribe in Fušarji, ki nam redno pomagajo pri usposabljanju in učenju nogometa brezdomcev.

Zelo smo ponosni, kadar nas kot ekipo Kraljev ulice povabite na turnirje, ki imajo večjo veljavo, saj nam s tem dvigujete prepričanje, da smo na pravi poti. Gospod Maček, ki je sodeloval na svetovnem prvenstvu brezdomcev, je ogromno pripomogel pri vključitvi naše ekipe na turnir, seveda pa brez gospoda Leona Kebeta do tega sodelovanja sploh ne bi prišlo. Zelo smo hvaležni, da ste nam omogočili brezplačno sodelovanje na turnirju, kjer pa ste nas za povrh pogostili še kot prave kralje. Zahvala gre vsekakor celotnemu društvu Grajski vrt, Boštanj, in upamo, da bo sodelovanje mogoče tudi v prihodnje. Nogometni pozdrav v imenu celotne ekipe Kralji ulice!

Darko Majtan, selektor

015
KRALJI
ULICE

OD VAS ZA VAS

Rezervirana zadnja sobota meseca in isto mesto ob istem času. Nekaj metrov od ponavadi postavljenega hudomušnega (a nič kaj Zemlji prijaznega) projekta »avtonomno vreme« in nekaj več od glasne glasbe, ki je budno spremljala ne preveč obiskan in v jedro mestnega prostora umeščen košarkarski turnir ... mi. Kralji ulice in naša, že peta dobrodelna stojnica. Stojnica zopet žanje uspeh. Kljub športnemu duhu pred kulturnim draguljem Ljubljane je marsikdo od vas pristopil in pomagal, da smo prodali 48 predmetov. Juhu. Potrditev, da naš (zaenkrat) pilotni projekt pluje v pravo smer in da humanitarni duh ni mrtev.

Za konec še pohvala nam in povabilo vam. S prisluženimi novci smo najeli garažni prostor, ki bo služil kot topel prehodni dom vsem doniranim predmetom. Torej še zmeraj velja, da lahko »odvečne« predmete prinesete na društvo Kralji ulice ali na stojnico samo. Vidimo se 25. oktobra. Ista ura, isti plac. Bodite lepo!

Nataša B.

foto: Tomislav Gruden - GTS

30. 8. je zopet zaživela naša »trgovina«. Bil je velik obisk, dobili smo nove stvari. Prodali smo 48 predmetov, zaslužili približno 64 evrov, denar pa namenili razvoju projekta. Kot ponavadi se spet vidimo ob stojnici rabljenih predmetov na Prešernovem trgu zadnjo soboto v mesecu.

Vsem se v imenu projektne ekipe zahvaljujem in se priporočam še za nadaljnje sodelovanje. Pričakujemo velik odziv, kot je bil do sedaj.

Roman

MESENO SPOZNANJE

Pri Kraljih ulice je izšla knjiga *Meseno spoznanje: erotične zgodbe* avtorja Franja Frančiča. V njej se nahaja 79 kratkih erotičnih zgodb, avtorjev uvod vanje, originalne ilustracije Nika J. Kneza ter spremna beseda Bojana Dekleve. Kratke zgodbe v knjigi *Meseno spoznanje* predstavljajo Franja Frančiča v njegovi najboljši maniri: kot pozornega opazovalca in neizprosnega analitika odnosov med spoloma, ki videno in doživeto izpričuje v kratki, jedrnat in udarni literarni formi kratke zgodbe, pravzaprav pesmi v prozi. Avtor praviloma ne moralizira, pač pa iskreno razkriva, tako sam sebe (oziroma prvoosebne junaka večine kratkih zgodb) kot svet okoli sebe, predvsem tisti njegov del, ki ga običajni ljudje v vsakodnevnem življenju ne želimo videti, saj raje pogledamo stran, kot da bi se soočili z bolj neprijetnimi vidiki realnosti. Knjiga bo naprodaj pri naših prodajalcih od konca oktobra dalje.

foto: Nina

F-MAIL

>> Oxfam Velika Britanija, Lamoro (Italija) in WAVE (Avstrija) bodo v letih 2008/2009 izvajale projekt »GenderWorks: Mainstreaming and Communicating Gender Equality in Anti Poverty and Inclusion Strategies«, katerega glavni cilj je krepiti integracijo načela enakosti spolov ter vnašati žensko perspektivo v razprave o revščini in socialni vključenosti na ravni Evropske unije in na nacionalnih ravneh.

>> Evropski parlament je 3. 9. 2008 s 563 glasovi za, 65 proti in 61 vzdržanimi glasovi sprejel resolucijo, s katero med drugim izraža zaskrbljenost zaradi pomanjkanja napredka v zvezi z razliko v plačah med ženskami in moškimi v zadnjih nekaj letih – razlika je še vedno 15-odstotna in se je od leta 2000 zmanjšala samo za eno odstotno točko. Institucije je pozval, naj 22. februar razglasijo za mednarodni dan enakega plačila za ženske in moške. Poročilo, ki ga je pripravila Iratxe García Pérez, tudi ugotavlja, da ženskam, zlasti starejšim in samohranilkam, grozita izključenost in revščina. Komisija in države članice bi zato morale pripraviti ukrepe za preprečitev tega trenda. Tveganje za revščino je večje za ženske kot za moške, zlasti po 65. letu starosti (21 odstotkov ali pet odstotnih točk več kot za moške). Število žensk na vodilnih položajih v podjetjih in na univerzah je še vedno nizko, v politiki ali raziskovanju pa narašča zelo počasi. Resolucija poudarja tudi pomen boja proti nasilju nad ženskami pri doseganju enakopravnosti, poziva Komisijo, države članice in politične stranke, naj razmislijo o uvedbi kvot za odločevalska mesta na lokalni, državni in evropski ravni, poziva članice k usklajevanju poklicnega in družinskega življenja itd.

>> Amnesty International je objavil poročilo »The law is there, let's use it. Ending domestic violence in Venezuela«, v katerem med drugim poziva venezuelske oblasti, da pokažejo politično voljo in zagotovijo vire, potrebne za dejansko izvajanje novega zakona o nasilju nad ženskami v praksi.

>> Študijo o nasilju v družini je izvedla Medicinska fakulteta Ljubljana. 27 zdravnikov oziroma zdravnic iz vse Slovenije je v 14 dneh zajelo v raziskavo 1 103 bolnike in bolnice, od katerih jih je bilo 12,78 odstotkov izpostavljenih telesnemu in duševnemu nasilju v družini, 5,89 odstotkov samo telesnemu, 10,88 odstotkov pa samo duševnemu. Med 326 bolniki in bolnicami, ki so poročali o nasilju, so jih več kot polovico (164) kot žrtve prepoznali sami zdravniki oziroma zdravnice.

>> Število umrlih dojenčkov na tisoč živorojenih v letu 2007 je 2,8, kar uvršča Slovenijo med evropske države z najnižjo umrljivostjo dojenčkov. Po podatkih Eurostata je bil koeficient umrlih dojenčkov na tisoč živorojenih leta 2007 nižji kot v Sloveniji le še v Luksemburgu (1,8), na Švedskem (2,5) in na Finskem (2,7). Umrljivost dojenčkov v Sloveniji je bila več kot štirikrat nižja kot v Romuniji (tam je leta 2007 na tisoč živorojenih umrlo dvanajst otrok, mlajših od enega leta) in več kot trikrat nižja kot v Bolgariji in Latviji (v prvi je bil koeficient umrlih dojenčkov na tisoč živorojenih 9,2, v drugi 8,7). Med evropskimi državami, ki niso članice Evropske unije, je bil koeficient umrlih dojenčkov na tisoč živorojenih najnižji na Norveškem (3,1), v Turčiji pa je bil skoraj osemkrat višji kot v Sloveniji (21,7).

F-mail je namenjen izmenjavi informacij o vprašanih enakosti spolov. Novice lahko sproti spremljate na spletni strani www.drustvo-vitaactiva.si.

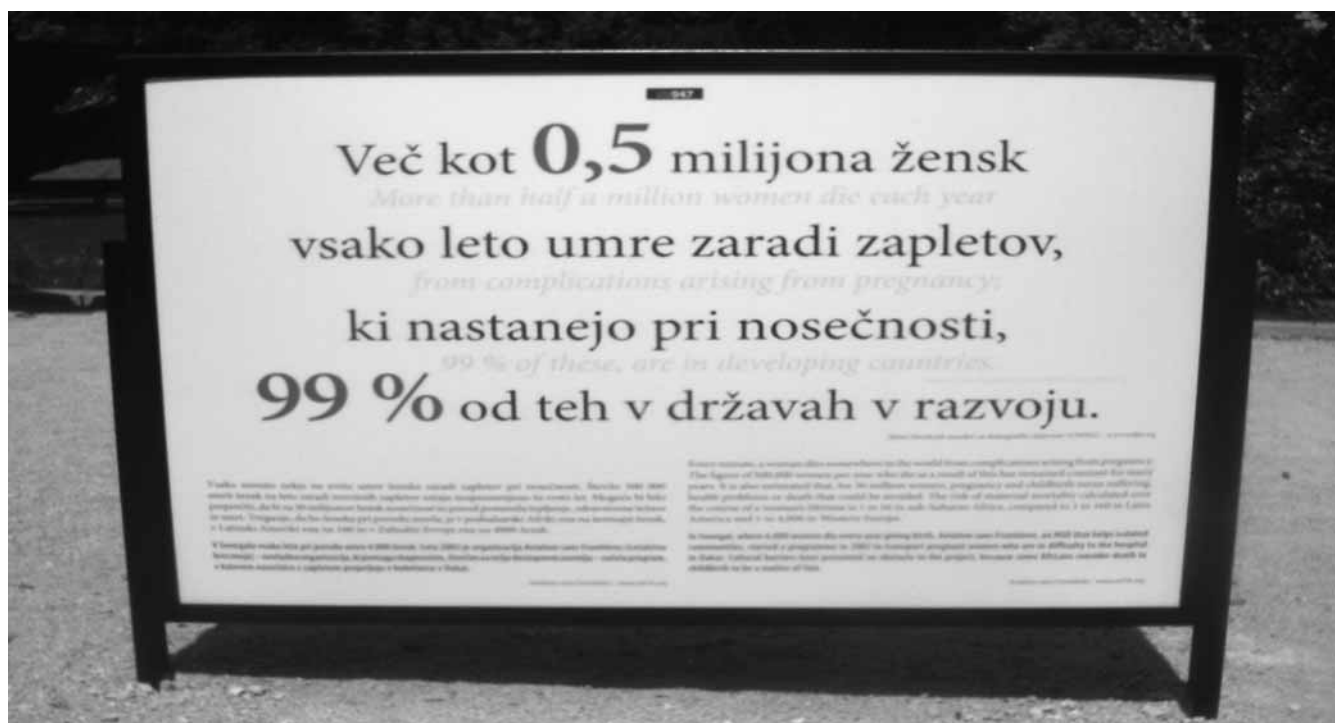

foto: Matilda M. Dobro

Neoliberalizem - novo osvobajanje

Prepustite se osvobajanju od odgovornosti, prostega časa, skupnosti, družine, dostojanstva, zdravja, varnosti, sočutja, solidarnosti, ponosa, gotovosti, ustvarjalnosti, upanja, poguma, sanj, veselja do življenja ... in sploh vsega.

Priključite se na popkovino vaše najljubše korporacije – po svobodni izbiri – zdaj.

foto: osebni arhiv

MORSKI KRALJI IN KRALJICE

Sol in Koper
Biba

018
KRALJI
ULICE

Počasi se vse vrača na ustaljene tire. Šolarji so se že dodobra navadili na šolske klopi. Zaposleni so sprejeli dejstvo, da je dopustov do nadaljnjega konec. Politiki so na sicer kratkih oddihih imeli več kot dovolj časa, da pripravijo »pesek za v oči« za naslednjih nekaj mesecev. Brezdomci pa lahko počasi pričnejo razmišljati, kje za vruga bodo preživel prihajajoče mrzle dni. Prepustijo se lahko v svojih kosteh tako zelo poznanemu občutku strahu pred neznanim. Zakaj v naši, sicer prelepi državi, prepolni dobrih ljudi, prevladuje takšno mišljenje, da so brezdomci brezupneži, ki tako ali tako hočejo biti na cesti – in kar je najhuje: velja prepričanje, da so si te vrste usodo tako ali tako zaslužili in da so zanje krivi sami. Nujno je potrebno spremeniti mišljenje, napačna prepričanja, predsodke. Nujno je potrebno »prevzgojiti« javnost ... Na veliko žalost to včasih velja tako za laično kot tudi strokovno. Naše glavno vodilo bi moralo biti: »Vsak človek – brez izjeme – si zasluži in ima pravico do človeka dostojnega življenja in pogojev za čim bolj običajno življenje!« Nihče naj ne bi bil na cesti. Nihče naj ne bi imel zvečer skrbi, kje bo prespal bližajočo se noč.

Prav zanimivo je, kako smo v Sloveniji še vedno pod vplivom »starih« načinov razmišljanja, pa čeprav se tako močno otepamo vsega iz bivše države in se prav po pavovsko kitimo z nazivi, kako smo oh in sploh napredni in evropski. Pa žal ni res. Veliko stvari se je spremenilo – zelo hinavsko bi bilo od mene, če bi trdila nasprotno, vendar je žal še veliko preveč nerazrešenih situacij, pogojev, pravic in socialnih stisk. Priznati moram, da samo desetletje nazaj ni bilo tako dobro poskrbljeno za mnogo socialno ogroženih skupin. Pretepane mamice in njihovi otroci so molče trpeli in niso imeli ne materinskih domov, še manj varnih hiš. Odvisniki so se morali znajti, kakor so vedeli in znali. Danes imajo na razpolago veliko vrst pomoči; od metadona do napotitev v razne komune – tudi društev, ki skrbijo zanje ni malo. Zlorabljeni otroci ... samo mislili so si lahko, da je nekje nekdo, ki jih bo poslušal, razumel in jim tudi pomagal. Beli obroč je prišel zelo pozno, vendar je prišel in njegova predsednica je ženska, ki ji ni vseeno, ženska, ki ima glas in ve, kako pripraviti ljudi do tega, da ji prisluhnejo in da jo, kar je najbolj pomembno, tudi slišijo. Kakorkoli že, da ne naštevam: društva obstajajo za čisto vsako odvisnost, potrebo, žrtev. Kako pa le-ta delujejo in koliko dejansko pomagajo pomoči potrebnim, je pa popolnoma drugo vprašanje. Žalostno je namreč, da ni nikakršnih kontrol na tem področju. Prevečkrat pa se dogaja, da društva ne počnejo tistega, za kar so bila ustvarjena ... Še posebej takrat, ko na kakšnem razpisu dobijo finančna sredstva. Vsi poznamo kar nekaj primerov, ko so si ljudje basali denar in žepe na račun svojih uporabnikov.

Odpreti društvo ni noben problem. Tri osebe (ni pogoj niti, da so istomisleče) na svoji upravni enoti vzamejo vlogo za ustanovitev društva, jo izpolnijo, sestavijo statut društva (na internetu se najde statute za vsemogoče zadeve, samo imena spremeniš – in to je to) in se dogovorijo, kdo bo opravljal katero nalogo (predsednik, blagajnik itd.). Potem pride na vrsto še »make-up«. Narediti morajo namreč še logo svojega društva, po ugodnem odgovoru upravne enote pride na vrsto še izdelava štampiljke, pečata društva in vse je nared. Če imajo te tri osebe dobro idejo, lahko začnejo »služiti«. Z raznih razpisov – tako občinskih kot tistih iz državne blagajne – lahko pričnejo prejemati sredstva. Ampak dan današnji je veliko bolj privlačna Evropska unija

in vsi tisti njeni skladi. Verjemite, obstajajo evropski skladi za popolnoma vsako malenkost. Če so trije mušketirji vsaj malo premeteni in iznajdljivi, lahko svoj program, ki ga fizično lahko sploh ni, prijavijo na kar nekaj različnih razpisov. Po logiki »malo tu, malo tam«, ki se je ne bi sramovala niti Neisha, lahko priteče v društvo kar lep kupček denarja. Nekaj ga trojica mora potrošiti za dejavnosti društva – to je neizpodbitno, vendar: dokler bodo obstajala pravila, bodo žal obstajali tudi takšni, ki si bodo ta pravila prikrejevali čisto po svoje. Najhuje pri vsem pa je to, da tovrstni lopovi s svojimi dejanji mečejo slabo luč na tista društva in organizacije, ki pa resnično delujejo v dobro svojih uporabnikov.

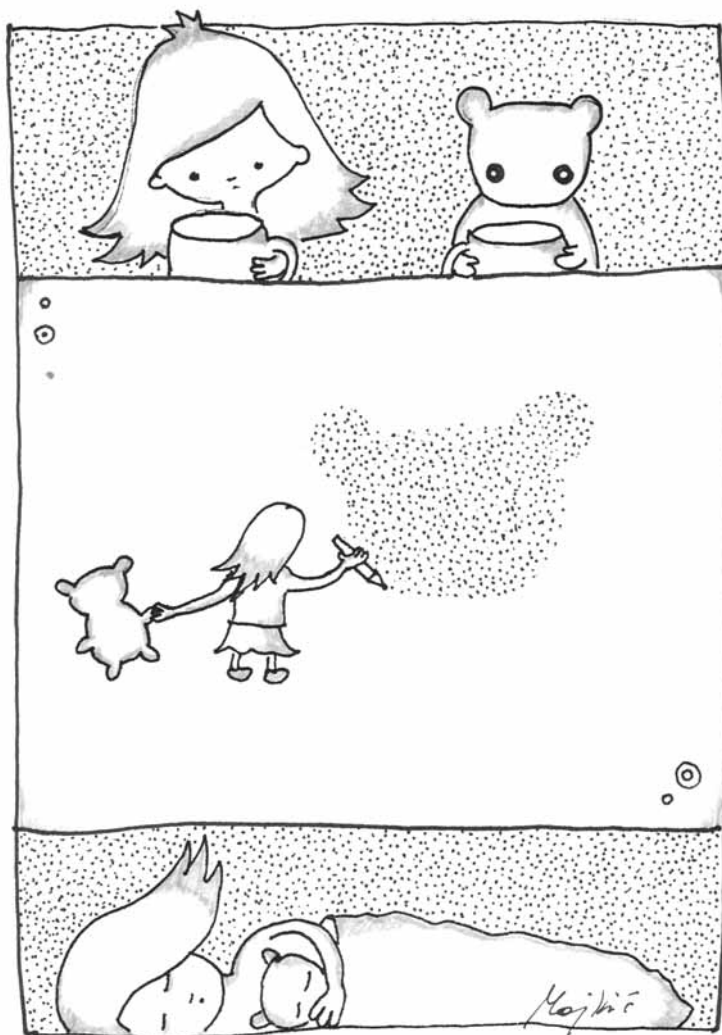
Sama sem koordinatorka projekta »Morje«. To je projekt za pomoč in samopomoč brezdomcem v Kopru. Sicer spadamo pod okrilje Območnega druženja Rdečega križa (OZRK) in brez njihove pomoči in pomoči njihovega predsednika gospoda Marijana Križmana bi naš projekt že zdavnaj padel v vodo, vendar je vseeno žalostno, da nimata občina in država več posluha za projekte, ki resnično delujejo in aktivno pomagajo uporabnikom. Naš projekt ne nudi »mambo-džambo« pomoči, ki se je ne da ne videti in ne dokazati. Pomagamo direktno, in sicer tako, da imamo objekt, v katerega nastanimo brezdomca, kjer le-ta, če spoštuje hišna pravila in hišni red, lahko ostane skorajda neomejeno časa. Cel projekt deluje popolnoma samostojno, brez pomoči strokovnjakov, v celoti neodvisno od kogarkoli.

Če želimo prejeti sredstva, bomo morali pričeti z izdelovanjem ročnih izdelkov. Seveda denar potrebujemo in temu primerno bomo morali izdelovati izdelke iz gline, fimo mase, barvali in ustvarjali bomo. Strinjam se, da je tovrstno početje zelo dobra psihoterapija, ne strinjam pa se, da ni dovolj dejstvo, da projekt pomaga ljudem v tiski, da bi od kogarkoli prejeli vsaj nekaj malega finančne pomoči. Vse namreč sloni na brezdomcih samih. OZRK plačuje elektriko in vodo, pomaga pri veliko stvareh, vendar organizacija sama nima toliko sredstev, da bi projekt v celoti nemoteno tekel. Če ne bi bilo na Obali veliko dobrosrčnih ljudi, bi brezdomci v objektu ne imeli postelj, omar, miz ...

Na Obalo, natančneje v Koper, prihaja projekt »PLOB«. Bistvo projekta je, da se bo omogočilo obalnim brezdomcem zaslužiti vsak dan nekaj evrov s prodajo časopisa, ki ga imate razprtega pred seboj. Komaj čakam novembrsko številko, v kateri vas bom lahko obvestila, kako se je projekt »Priateljstvo ljubljanskih in obalnih brezdomcev« prijel. Ker bo ravno oktobrska številka tista, ki bo na Koprskem prva uradna, apeliram na vse dobre ljudi, naj projekt podprejo in naj omogočijo brezdomcem, da opravljajo svoje delo, saj je bistvo prodaje uličnega časopisa veliko globlje, kot le, da bo brezdomec prodal nekaj izvodov, samo zato, da si bo lahko kupil litr'co. Človek, ki dela, se počuti produktivnega, koristnega, zbledi mišljenje, da je njegovo življenje brez pomena ... in v takšnem stanju pričnejo možgani sami razmišljati v smeri izboljšave svojega položaja, kar naenkrat za brezdomca ni dovolj samo biti in obstajati, želi si več, želi si boljše.

Kakorkoli že, Koprčani ne bodo več mogli tožiti, kako jih lokalni brezdomci in klošarji samo žicajo in prosjčajo, ničesar pa ne naredijo. Brezdomci bodo svoj del naredili, sedaj je na soobčanih, da pokažejo svoje prave barve.

V velikem zanosu in upanju vas lepo pozdravlja in vsem, ki to berete, želi čim lepšo in čim bolj pisano jesen
vaša Biba!

Brezdomec

Brezdomec si, pa koga briga,
cesta, klopca je tvoj dom.
Na cesti si kot konjska figa,
si mar res kriv za brodolom?

Gledaš te, ki vsi hitijo
v službo ali pa domov.
Življenja se vsi veselijo,
a ti študiraš, kje boš spal.

Te je že cesta posvojila?
Ne veš, kdo koga zdaj ima;
te sreča je že zapustila,
kje sploh si zdaj doma?

Fič

019
KRALJI
ULICE

HINAVŠČINA IN NEVOŠČLJIVOST, KI BOLITA

Julija 2007 sem se pridružil Društvu za pomoč in samopomoč brezdomcev Kralji ulice. Pred tem sem žical, za kar bi moral po predlogu nekega poslanca plačati kazen tisoč evrov, ker naj bi beračenje bilo hujši zločin, kot dejstvo, da nekdo kaj takega sploh predlaga. Tisoč evrov! Če sem imel dober dan, sem na dan nažical približno 15 evrov. V tem primeru, bi moral žicati skoraj tri mesece, da bi plačal kazen! Kaj pa vsakodnevne potrebe, ki zahtevajo določen finančni vložek? Plus dejstvo, da bi moral imeti sto dobrih dni, saj se je zgodilo tudi to, da sem po štirih, petih urah žicanja v žepu imel manj kot tri evre. Vendar naj bi bili, sodeč po izjavi za medije tega poslanca, žicarji eni od najbogatejših državljanov Slovenije: z zaslužkom do 9 000 evrov na mesec! To pa je skregano, ne samo z logiko, temveč tudi s čisto matematiko. Če recimo v povprečju nažicam 50 centov od vsakega,

ki ga ogovorim, bi moral na mesec ogovoriti najmanj 18 000 do 20 000 ljudi. V desetih mesecih bi mi zmanjkalo ljudi, ki bi jih lahko prosil za denar. Ta poslanec pa na mesec dobi plačo nekje v višini 3 000 evrov – za prepiranje s svojimi »sotrpini«, saj se z 99 odstotkov teh ne razume; celo do te mere, da so nekateri zapustili njegovo stranko. Moj nasvet – pojdi na cesto žicat, boš imel več od tega! S prodajo te revije sem pridobil predvsem na samozavesti, saj lahko komu, ki mi je pripravljen dati denar, ponudim nekaj v zameno. Že od vsega začetka sem bil med desetimi najboljšimi prodajalci, kar je imelo za posledico to, da so drugi prodajalci začeli prodajati na mojem rajonu. Nekateri so mi pri tem delali težave do te mere, da sem bil opozorjen s strani varnostnika, da lahko izgubim pravico do prodaje na tem mestu, saj sem non stop pod varnostnimi kamerami.

Ker dialog ni zalegel, imam še dandanes z njimi probleme, vendar zaenkrat nisem dobil prepovedi prodaje. Spet drugi so pet metrov od mene prodajali naš časopis, kar je direktno kršenje pravil prodaje, saj sem bil tam pred njimi. Nekateri pa so tudi preko pritiskov s strani strokovnih delavcev društva navezali z menoj »prijateljski« odnos, saj sem se jim zdel preveč osamljen. Ta odnos se je kazal predvsem v obliki posojanja denarja, ko sem seveda jaz bil posojilodajalec. Ko pa sem prišel v situacijo, ko sem sam potreboval denar, me pa nihče ni niti povohal. Tako da v bistvu ni razlike med poslancem in prodajalcem časopisa, saj pri obeh dobiš občutek zavrženosti in nezaželenosti. Hvala za tak svet!

Marko Nakrič

foto: osebni arhiv

Gostujoči kolumnist:

Lan Dečman

HVALA ZA GLASOVE, NI ZA KAJ (ZA OBLJUBE)

»Kljub temu, da se ne zdi, smo morali v preteklosti obiti višje ovire. Res pa je, da brezno med izzivi, ki nas čakajo, ter voljo za spoprijemanje z njimi še nikoli ni bilo tako globoko.«

Barack Obama (*Audacity of Hope*)

Barack Obama v svoji drugi in zadnji knjigi seveda ne prezre kronične politične polarizacije naroda, ki jo je, grobo očitano, prinesla *post-enajstoseptembrska* družbeno-politična in gospodarska tektonika. Kljub vsemu najbolj zagrete antibushiste, ki v pehanju in vzklikanju po spremembah, rekoč, da tako hudo še ni bilo, opominja na par malenkosti, ki slišijo na imena, kot so genocid nad domorodnimi ljudstvi, sužnjelastništvo, linči temnopoltih, državljanska, prva, druga, korejska, vietnamska in hladna vojna, McCharty, Watergate, borzna sesutja in podobno. Tu smo si z ZDA nekako enaki, z Obamo enotni. Le da so Američani dva meseca za nami, zato zadeva ostaja na knjižnih straneh.

Če bi Janšev SDS zmagal z, zmagal z – veliko razliko, bi se napovedovani pojem široke razvojne koalicije, preveden v določila koalicijske pogodbe, bral, še bolj pa instrumentaliziral v nasprotno izvršilnem in zakonodajnem monolitu s poljubnim partnerskim priveskom, na katerega bi letele drobtine s hlebca nedokončanih projektov, ki bi ga rezal premier.

Situacija je tako obrnjena. SD je v obeh ljubljanskih in v primorski volilni enoti zmagal z, zmagal z, zmagal z – razmeroma vidno razliko, SDS pa v preostalih petih z majhno. Dovolj majhno, da bo Pahorjeva štiriletka bolj kot uvajanje politike konsenza

spominjala na vojno za konsenz. Levi pedigre zmagovitega trojčka je v času Janševe vladavine iz LDS-a zgolj mutiral v Golobičev Zares, se v obliki Ropovih odpadnikov preselil k socialdemokraciji ter se izčistil v Gantar - Veselinovičevem gospodarskem programu s Katarino Kresal na naslovki. Že vidite morebitno ministrsko sprego Dora Hvalice ali Dušana Rebolja (DeSUS) v vlogi socialministra za mizo s kom od popreje omenjenih avtorjev LDS-ovega programa? Ali pa Erjavca in Cvikla, ki bi konec leta družno krstila in enotam predala bataljon osemkolesnikov? Katerih cena bo, če upokojenci na račune prejmejo obljubljeni 400 in nekaj milijonski paket, ki ga je od Janše iztisnil lider upokojencev, pravzaprav čisto patriotska. Medijska zakonodaja: po programu Zares potrebujemo nov zakon. LDS se zavzema za dopolnitve in spremembe. Tudi Pahor, a z najširšim možnim konsenzom, katerega rezultat bo podalpski BBC. Verjetno ne vključujoč trenutni proces kadrovske racionalizacije britanskega medijskega giganta.

Predstavljene programe lahko zedinimo v nekaj zlizanih alinej: čisto okolje, gospodarska rast, več služb, regionalizacija, skrb za mlade, stare, bolne, zdrave, delovne, brezposelne, kmete, delavce, študente, dijake, reguliranje migracij, višja nataliteta, več stanovanj, nižja cena kvadrata, krajšanje čakalnih vrst in sodnih zaostankov ter podobna črevesa. Ki pa zaradi čezmejnega telefoniranja, dogovarjanja ali pogovarjanja ter prisluškovanja, finskih oklepnikov in tamkajšnje televizijske produkcije, Laškega, Dela ali SCT-ja itak niso odločala o ničemer.

In nenazadnje, kako bo aritmetika volilnega rezultata ob kopici preverjenih

»strokovnjakov« prevedena v narezan kadrovske kolač? Bežen pogled na seznam ministrskih kandidatov (najverjetnejšega; besedilo je pisano 23. septembra) daje slutiti, da bo v vladi prostora za konsenz bolj malo. Za strokovnjake pa še manj. Bolj ko bo Pahor iskal konsenz, manj bo Janši potrebno z desnico tolči po mizi, bolj se bo lahko posvetil izbiri prstana in kofetkanju z zaročenko. Bolj bosta Kučan in Jankovič trojčku pomagala, bolj se bo Drnovšek obračal v grobu.

Čas, ki ga je ljudska stranka dobila za konsolidacijo – Janez Podobnik je po volitvah razmišljal, da bi bilo mogoče pametno štiri leta odsedeti v opoziciji – se zdi neprecenljiv. Toda: medeni tedni pod Šrotovim vodstvom so minili po razkritju njegovega velikega brata, ki za žegen svojega projekta potrebuje močnega vladnega zaveznika ali pa šibko vlado. Razvejana SLS-ova občinska mašinerija na pol poti do pokrajini prav tako. Obenem pa se je na vsak način potrebno ogniti usodi Bajukovega NSi-ja.

Zakaj je torej Pahor prve rezultate volitev pospremil mrtvo hladen? Ker je obljub konec, izziv velik, prostora za konsenz malo. Ker se je 22. septembra iz sna, kjer se obljube dajejo, zbudil v svet, kjer jih je treba izpolnjevati. Ker mu pri tem za vrat diha Janša na 4 leta podlage, dvojček na 12 let podlage ter ostalo na 40 let podlage. Ker bo potreboval četrto pot. Ker bo časa za šport manj. Ker bo država krila dobila le z odgovornim upravljanjem, ne z energijskimi napitki. Ker ve, da bo narod odgovornost za spremembe enačil z odgovornostjo za status quo.

»When the music's over, turn off the light.« (*The Doors*)

PREDSTAVLJENE PROGRAME LAHKO ZEDINIMO V NEKAJ ZLIZANIH ALINEJ: ČISTO OKOLJE, GOSPODARSKA RAST, VEČ SLUŽB, REGIONALIZACIJA, SKRB ZA MLADE, STARE, BOLNE, ZDRAVE, DELOVNE, BREZPOSELNE, KMETE, DELAVCE, ŠTUDENTE, DIJAKE, REGULIRANJE MIGRACIJ, VIŠJA NATALITETA, VEČ STANOVANJ, NIŽJA CENA KVADRATA, KRAJŠANJE ČAKALNIH VRST IN SODNIH ZAOSTANKOV TER PODOBNA ČREVESJA.

foto: osebni arhiv

Pravljica za odrasle:
Črtomir Clonsky

KAKO SE JE ŠLA KATJUŠKA ZDRAVIT V EU

Katjuška je bolehalo za neznano boleznijo in njena mati je dala prošnjo, če bi jo zdravili v Luksemburgu. Doma je bila iz vasi Abranka, okrožje Gribojedovo.

Neki debeli Nemec – ombudsman – in suhi Čeh z naočniki – minister za zdravje v EU – pa še humana Švedinja so obravnavali prošnjo. Po debeli uri sestankovanja so se odločili, da gre Švedinja Linda sedaj za božič iskat Katjuško.

Letališče v Moskvi je bilo ledeno in Aeroflotovo letalo je komaj pristalo. Linda je vzela taksi in v svoji zmedenosti ni pogledala taksista, rejenega Gruzince z velikimi brki. Kar odpeljal jo je, vozila in vozila sta se, dokler nista pristala ob neki dači, kjer je pisalo: Država »Slano neodvisnoje«. Oh, hudiča, a tu živi Katjuška, si je mislila Linda, ki je medtem v taksiju zaspala.

In ko je ura odbila polnoč, se je magični žur začel, Lindo so pogostili z vodko, medtem ko je Katjuškin oče šel po Rdečem trgu in preklinjal, ker je zamudil zadnji metro. Nenadoma so se vrata v hišo Slano odprla in ven je zletel črni vran, medtem pa je ciganski ansambel igral *Vhadila na visoki bereg na krutoj, Katjuša*. Linda je vstopila, toda taksist je izginil. Jedla je perežoke z mjasom, kumarice ... in vse zalivala z gruzinskim vinom, plesala je kazačok, se zaljubila v postavnega Rusa, ki jo je stregel ... in hop ... nenadoma je bilo žurke konec ...

Linda se je znašla ob taksistu, premražena in rahlo okajena. Nekako se je vrnila v Bruselj, kjer jo je že čakala delegacija države Slano s prošnjo, da bi se pridružili EU. Eta, krvavi čudež. No ja, medtem pa je Katjuška umrla in pokopali so jo ob starem očetu.

Žigažaga in Roman:

KRALJ IN KRALJ

VELIKI KRALJ

TVOJ PRAZEN POGLED,
OBUPEN NASMEH,
SIJOČ OBRAZ,
ISKRIV OBRAZ,
JOGURTNNA KOŽA OSIVELIH LAS,
DOTIKOV SI NORO ŽELE,
OD SREČE SE TOPIŠ,
PO MENI HREPENIŠ,
SI ZAŽIVETI V OBJEMU ŽELIŠ.

MALI KRALJ

MALI KRALJ TI POŠILJA ...,
SAJ VEŠ KAJ PRI NJEM SE DOGAJA,
VEMO VSI, DA MALI BUDA SI TI,
KDOR TE POGLEDA, SAM VEŠ,
KAJ SE MU ZAZDEVA,
TVOJ GRDI NASMEH, ŠIBKI ZOBJE,
NE VEM, KAJ Z MENOJ SE DOGAJA,
KAR SEM ČUTIL DO TEBE,
NE VEM ŠE ENKRAT, KAJ JE Z MENOJ,
UPAM, DA TI NIKOLI VEČ NE BOŠ MOJ!

foto: Tomislav Gruđen - GTS

Siniša Gačič

PETNAJSTLETNICA MESTA METELKOVA

Ob 15. rojstnem dnevu se je govorilo o policijskem nasilju in legalizaciji AKC Metelkove mesta

022
KRALJI
ULICE

foto: Miha Fras, Mladina

Uvertura v letošnjo obletnico je bilo poročanje o policijskem nasilju na Metelkovi. Kakšnih 14 dni pred praznovanjem, tam neke okoli tretje ure zjutraj, naj bi se policisti – seveda zaradi prijave o kaljenju javnega reda in miru – nasilno vedli v klubu Jalla Jalla. In žrtve intervencije vročehrvnih policistov niso bili opiti moški, ampak za rakom obolela starejša gospa, ki se jim je ob pozni uri, s pijačo v roki, drznila zabrusiti, naj kriminalce raje iščejo drugje. Policijski odgovor na jezikanje je gospa prejela v obliki grobega vklepanja z rušenjem na tla. Drugi soigralec v policijskem podvigu je bil tam prisotni moški, ki modrih vragov ni uspel spremljati na njim sprejemljiv način. Mirno in brez besed, torej. Ko so policisti vklenili, kar so nameravali vkleniti, so Metelkovo zapustili. Žur je trajal še nekaj časa, vendar se nesrečnika do konca na žur nista vrnila. Z drobnimi 800 evri kazni v žepu so ju spustili komaj osem ur po incidentu. Ker smo naveličani branja vedno istih policijskih poročil o tovrstnih nočnih dogodkih, ki vsakič znova razložijo nedolžnost policistov, zapišimo, da odgovorni kritike o prekomerni uporabi nasilja v celoti zavračajo.

Kakšen teden dni kasneje se je Metelkova zopet znašla v medijih. Tokrat v družbi samega župana Zorana Jankovića. Z obrambnim ministrstvom je podpisal pogodbo, ki zemljišča ob Metelkovi ulici brezplačno prenaša na MOL. Med Metelkovci ta podpis sicer ni kaj prida odmeval, se je pa z njim pred kamere postavil Janković. Da je ureditev Metelkove v njegovem predvolilnem programu, je spomnil tiste, ki so pozabili, da je v program zapisal, da bo v primeru njegove zmage »mestna uprava poskrbela za legalni status vseh uporabnikov. Z legalizacijo dejavnosti (klubov, barov, galerij itd.) se bo okrepilo tudi sodelovanje s kulturno politiko mesta, kar bo v prihodnosti obogatilo kulturno ponudbo Metelkove.« Kako si to predstavlja, je župan povedal že na dan podpisa, ko je

navrgel, »da bodo morali tudi Metelkovci imeti pravno osebo, ki bo poslovala v skladu z zakonodajo.« Skupina predstavnikov Metelkove se na mesečni ravni že sestaja s podžupanom Möderndorferjem, s katerim naj bi našli način za uresničitev županovih obljub in dosegajo ciljev Metelkovcev. Legalizacija je očitno postala dejstvo. Stavbe bodo počasi dobile uporabna dovoljenja. Klubi bodo legalizirali svojo dejavnost. Prišlo bo do legalizacije gostinske dejavnosti. Medtem ko na Metelkovi že vidimo prve blagajne, si je težko predstavljati, da bo trgovec Janković zamižal pred prodajo pijač brez izdajanja računov. Nekateri klubi so že poskusili s prepovedovanjem kajenja in očitno bo neke v prihodnosti po vsej Metelkovi zavel Bručanov protikadilski zakon. Ko bodo klubi pravne osebe, inšpektorjem ne bo več težko najti krivca. Takrat bo županova obljuba uresničena.

A do tam je še daleč. Na poti legalizacije bo veliko težav. Ob tem, da je legalizacija statusa in delovanja vseh segmentov Metelkove problematična sama po sebi, se bodo težave najprej pojavile pri tistih, ki se na Metelkovi ne bodo mogli legalizirati. Tisti, za katere v legalnosti ni prostora. Takšna zagata bo verjetno doletela dnevno-nočni družabni prostor Jalla Jalla, ki ga ni v zemljiški knjigi. Zrasel je na črno, na mestu, kjer se je nekoč šopirilo smetišče. A kaj to briga legalni svet. In ko bodo hoteli zopet rušiti »Jallo«, bomo videli prve rezultate privatizacije.

Kakorkoli že. Ob 15. obletnici se je »Jalla« še vedno zabavala z gosti. Hrupno je bilo po vsej Metelkovi. In naokoli. Mesto je obiskal tudi župan. Da bi voščil. Tokrat očitno z drugačnimi nameni, kot le nekaj dni prej, ko je malo pred polnočjo razjarjen prikorakal na koncert. Ker je glasba preglasna in moti sosede, je pizdil župan. In bojda je zaleglo.

Gogijeva kolumna:

LIFTI OBSTAJAJO V BLOKIH, V ŽIVLJENJU PA STOPNIČKE!

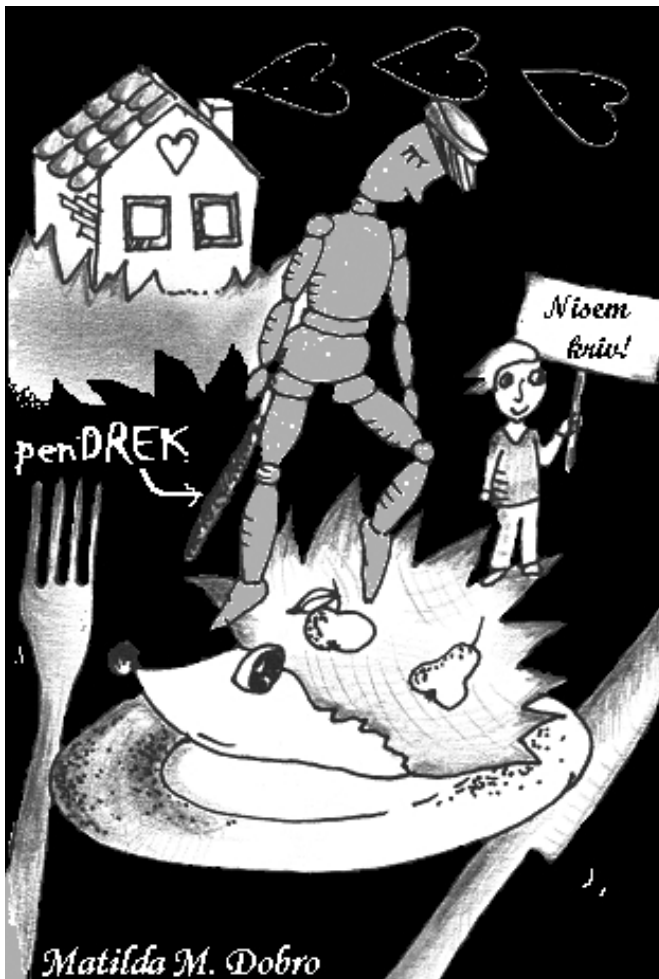
Maksimiljan V.! Nekronani kralj podzemlja. Mafijski boter. Državni sovražnik številka ena. To je bil on. Človek z ogromno količino energije. Energije je imel toliko, da če bi jaz bil »tro dupl«, ga ne bi dohitel nikoli. Človek-mašina. Imel je rad denar. Ja no, kdo pa ga nima?

No, takrat sem posloval z Maksom. Ne mislim opisovat njega ali njegovega početja, vendar je za tole zgodbo njegova prisotnost pomembna, naj pojasnim. Maksa je policija imela poln kurac, mojo malenkost pa tudi. Zato so strnili svoje pametne glavudrije in skovali peklenški načrt. Tokrat je bil vodja za organiziran kriminal gospod P. Za moje pojme: tele od teleta. Sovražil je vse, kar je bilo povezano z Maksimiljanom. In v vsej gužvi so tile pametnjakoviči našli mojo malenkost. E, so se kurbeži opekli – hoteli so me prepričati, da bi lažno pričal proti Makseju! Gospod P. mi je ponujal celo denar, a sem zvest svojim načelom to ponujeno bogastvo gladko zavrnil. Redno so me vozili na policijske postaje, a ker kljub pritiskom nisem bil za stvar, so uporabili tehniko številka dve. V podzemlje so poleg svojih doušnikov plasirali informacijo, da hodim izdajat. Bum! Vrata mojih prijateljev so se začela zapirati. Tudi pretepli so me večkrat. Bil sem ožigosano tele. Grozili so mi, da me bodo zvlekli v stražun, me na mrtvo pretepli in nato vrgli v reko Dravo, tak ... ribam za hrano. Ali veste, kako sem se počutil takrat? Ne. Niti približno si ne morete predstavljati. Z ene strani so name pritiskali policaji, z druge pa mafija. Kot da so me postavili v stiskalnico. Hoteli so me ubiti. Ne bom lagal, a takrat me je prvič v življenju bilo fejest strah. Lahko bi rekel, da me je bilo strah lastne sence. Katastrofa po celi črti. Vendar se nisem dal. Ne! Poiskal sem skrivališče, kjer sem pretrpel te prve sovražnosti lastnega mesta. Po skoraj letu dni pa sva se z Maksom zopet povezala. Takrat so vedeli, da Gogi ni izdal nikogar. Takrat so gospodje, ki se imajo za poštenjake, vedeli, da so v igri izgubili veliko več, kot jaz živcev. Pretrpel sem ogromno bolečin. Pa še kriv nisem bil! Hecno, ne?

Sedaj lahko mirne vesti hodim po Mariboru. Svoje grehe sem državi odslužil. Živim umirjen tempo svojega bedastega življenja. Sam svoj gospodar. Sam, kot bil sem vedno. Zanima me, ali usoda poskrbi, da kazen doleti vsakogar? Le kdo bi to vedel? Po moje ni človeka, ki se mu v življenju ni zgodilo nič slabega. Če je, ga jaz pač ne poznam. Poznam pa sebe, in to prekleto dobro. Danes govorim, da sem si za vse kriv sam. Mislim, da se ne motim. Naredil sem ogromno napak in jih tudi plačal. Ni bilo lepo in ni bilo lušno. Bilo je z eno besedo: zajebano! In zelo boleče.

V vseh letih svojega potepuškega življenja sem še vedno na dnu. Še vedno sem klošar in verjetno bom do svoje smrti to tudi ostal. Jaz živel sem sam in umrl bom sam. Bedasto, ne? Ustvariti nisem uspel nič. Mislim ... nič pametnega. A kljub temu nisem zagrenjen. Nezadovoljstvo s preteklostjo bi bila velika napaka. Živel sem in živim svoje življenje tako, kot ga

ŽE KOT OTROK SEM BIL SVOJEGLAVO BITJE. MOJA MAMA IN OČIM STA IMELA OZIROMA IMATA JEKLENE ŽIVCE. NOBENEMU OD NJIJU SE OB MOJI VZGOJI NI ZMEŠALO. SVAKA VAMA ČAST IN ČE TO DANES KAJ POMENI – IMAM VAJU RAD!

hočem! Že kot otrok sem bil svoje glavo bitje. Moja mama in očim sta imela oziroma imata jeklene živce. Nobenemu od njiju se ob moji vzgoji ni zmešalo. Svaka vama čast – in če to danes kaj pomeni – imam vaju rad! Vem, da sta dala vse od sebe, da bi iz mene pač kaj nastalo, pa na žalost ni. Takšen pač sem. Včasih se sovražim, včasih se ljubim – odvisno, s katero nogo vstanem! Mlajšim bralcem bi pa nekaj malega svetoval: ne poskušajte niti v mislih prehoditi moje poti! Mnogi umrejo zelo mladi. Mnogi umrejo v bolečinah, in ko umrejo, se rešijo pekla, v katerem so živeli. Smrt ne boli! Boli životarjenje, ki ga mnogi od še živčih prekleto dobro poznajo. Tudi sam sem bil mlad. Tudi sam sem hodil po diskotekah in se ga zapijal po parkih. Vendar pride trenutek, ko je treba obrniti nov list v življenju. Jaz osebno ga nisem. Ostal sem sam trmasti upornik. Sem pač to, kar sem. Ne utrujam se preveč. Škodi lepoti in zdravju! Niti enega in niti drugega več nimam. Kar se pa »keša« tiče, sem pa svetovni prvak v zapravljanju. Nikakor se me ne drži. Kak ga imam, hitro poskrbim, da odide od mene. Ja, saj zato je ustvarjen, da kroži, mar ne? Za konec pa tole. Bodite nasmejani, dobri in prijazni! Bodite urejeni in se cenite. Ne bodite »ritolizniki«, imejte svoj jaz! Pri pomembnih odločitvah je pomembna le ena stvar: ko se ti najbolj mudi, se usedi in še enkrat premisli! Lifti obstajajo v blokih, v življenju so pa le stopničke, ki jih mora vsak prehoditi popolnoma sam! Že bluzim, mar ne? Čao do naslednje številke!

Goran Šrok - Gogi

ZMAGOVALCI 1. KRALJEVSKEGA LITERARNEGA NATEČAJA

V posebni literarni številki, ki je našo deželo oblegala ves avgust, smo vas povabili, da se udeležite 1. kraljevskega literarnega natečaja. Natečajska vrata smo zaprli 10. septembra, potem pa skrbno prebrali in preučili vsako stran, odstavek in vrstico, ki ste nam jo poslali. Odločili smo se, da se nikakor ne moremo odločiti za tri najboljše literarne prispevke, ki bi jih kronali z zlato, srebrno in bronasto krono, kot smo obljubili, temveč da bomo z objavo okronali kar pet del, ki so nastala pod nabrušenimi svinčniki oziroma s pomočjo podmazanih tipkovnic.

Vsem izbrancem iskreno čestitamo (nagrade bodo prišle po pošti), bralcem pa želimo nekaj užitka polnih minut ob prebiranju te strani.

V PARKU

Se srečata prijatelja
na krilih prazne sreče.
Tam v parku sedeta na tla
in tak pogovor steče.

Prvi reče: »Ejga, desc,
sej dobr zgledaš, bolš kt prej.
Dej keš usej za k'sn pir
al kwa 'mo deval zdej?«

Drugi: »Čuj, ka mi zdaj ti tu težiš!
Kaj si ti malo nori?
Nea me take spraševat,
sn tri dni spal v zapor!«

Prijadra mimo gospodična,
ki je pod mostom spala.
Je videt strašno zmatrana,
bi vse za flašo dala.

»Ma mona, fantje, k'u je kej?
Mata za anu litru?
Ne stuojta me tkuo gljedat zdej
an grijemo kam, dej, hitru!«

In sta vstala pa so šli.
Kot vsak dan, žepov praznih.
V očeh so nesli med ljudi
kup majhnih upov raznih ...

Kočijaž

DRUGAČEN

Zgodnje pomladansko sonce je
sramežljivo pokukalo izza oblakov in
začelo greti asfalt na uličici v centru
mesta. Spremembo vremena so začutili
tudi golobi – cela jata jih je priletela na
tla. Bili so zelo podobni – vsi sivi, enake
velikosti ... Greli so si premražene prste
na nogah in stopicljali naokoli, da bi
našli kaj za pod zob. Nekoliko za njimi
je nekoliko stran priletel še en golob.
Tudi on je imel premražene prste, tudi
on je upal, da bo našel kaj za kosilo ...
Bil je tudi enako velik kot ostali, a
vendarle se je od njih hitro ločil – bil je
bele barve. Budnemu očesu pa ni mogla
uiti še ena podrobnost – beli golob je
imel poškodovano desno nogo. Ostali
golobi iz jate so namreč vedeli, da je
drugačne barve, zato so ga zavračali.
Niso mu dovolili, da leti z njimi, pa tudi
hrane z njim niso delili. Beli golob pa si
je želel družbe, zato se je ostalim večkrat
previdno poskusil približati, a zaman in
predvsem ne dovolj previdno – nekega
dne so ga ob takem poskusu ostali golobi
napadli in mu poškodovali desno nogo.
Od takrat naprej se jim ne poskuša
več približati. Ve, da ga ne bodo nikoli
sprejeli. Vedno bo sam, in to samo zato,
ker je drugačen. Pa čeprav je najlepši ...

Klemen

NEKEGA DNE ...

Sedim na balkonu, srake se spet derejo.
Vedno pridejo takrat, ko imajo ptički
v gnezdih jajčka ali mladičke. Siničke,
kosi, vrabci, vsi se prestrašeno razbežijo,
ko zaslišijo sračje vpitje. Vedo, da jim
bodo spet razdrle vsa gnezda, ki jih
bodo našle. Težko jih je tako skriti, da
jih te ptice ne bi našle. Lahko se branijo
le s prestrašenim čvkanjem in begom.
Prešibki so, da bi zaščitili svoj zarod.
Le kako jim je pri srčkih, ki prestrašeno
utripajo?

Sprašujem se, zakaj so srake ustvarjene
tako, da delajo škodo mlajšim in
šibkejšim od sebe. Jih je res narava tako
ustvarila? Vendar to spet ni po naših
zakonih. Morda so človeški zakoni
drugačni od živalskih? Človek naj bi ščitil
šibkejšo in jim pomagal. Pa spet tega ne
počne prav vsak človek. Veliko jih je, ki
izkoristijo šibkost in ne pomagajo. Res
je čudno naše življenje. Zdaj so srake
odletele. Mogoče bodo vsaj za nekaj časa
dale mir. Morda so le še pustile nekaj
mladičkov, da bodo peli in veselo letali
naokoli. Saj se življenje vedno nekako
nadaljuje, tako ali drugače.

Ivanka Burnik

Bojim se,
prijatelj,
da te izgubljam.

Čreda se goni,
brezupno, noro kriči
in se omamlja.

Včasih si še v meni,
včasih še gledam vate,
včasih te prekolnem,
včasih te zatajim,
včasih te zavržem ...

Borim se,
prijatelj,
česaravno je skušnjava sladka
in za teboj pride le hudo.

Robert Verner

EN POFUKAN TRENUTEK

Sivina jutra.
Čas, ko me nekaj neusmiljeno žene.
Želja.
Po bližini.
Po zlitju. Po dvojini.

V jutru srne ne bežijo več.
V mraku ne iščejo več zatočišča.
Škržati se že dolgo ne oglašajo več.
Vse se je ustavilo.

Za en pofukan trenutek.
Za en poskus ujeti ravnotežje.
Med vsemi lažmi.
Ki se pletejo pred menoj.

Pred vsemi poskusi bega.
Pred temo, ki se zgrinja nad menoj.
Kdo sem?

Lahko bi prepletala najine prste.
Lahko bi veslala po plitvini.
Lahko bi bila vsaka moja kretnja
vesoljnega pomena.

Želim si podaljšati trenutek v večnost.
Ko stegujem prste proti tebi.
Ko te ni in ni.
Ko je vsak poskus bega le strah
pred novo sivino jutra.

Srne se vrnejo.
Krik se spremeni v jok.
Izgineš. Iz mojih sanj.
Saj je vsak moj poskus zgrešen.

Želim ujeti ... ta pofukan trenutek.

Nataša Dembsky

Bojan Sklepič

LIKOVNA KOLONIJA ZA BREZDOMCE: VIVERE, DIENDE PHILOSOPHARE (ŽIVI, POTEM FILOZOFIRAJ)

Spoštovani bralec, draga bralka! Najraje bi ti rekel le to, kar naslov že sporoča. Vendar, če samo na kratko povzamem oris dogajanja ...

Življenje v likovni koloniji je potekalo ob dobri hrani, različnimi vrstami pijač in sadja, za cigarete pa je bilo prav tako poskrbljeno. Spali smo na jogijih v spalnih vrečah, elektrike pa ni bilo, kar mene osebno ni motilo. Organizatorji so bili zelo prijazni, spoštljivi in tolerantni. Poleg vsega tega pa je krasila ambient in dajala motivacijo za ustvarjanje tudi gozdna idila. Kolonijo je omogočil Evropski sklad s pomočjo Centra za socialno delo Piran.

Lepo se jim zahvaljujem in si želim, da bi se zadeva drugo leto spet ponovila. Čimprej!

foto: Zora

Diskutiram s svojim izdelkom iz gloga in se odločim, da ga poimenujem Psihodom.

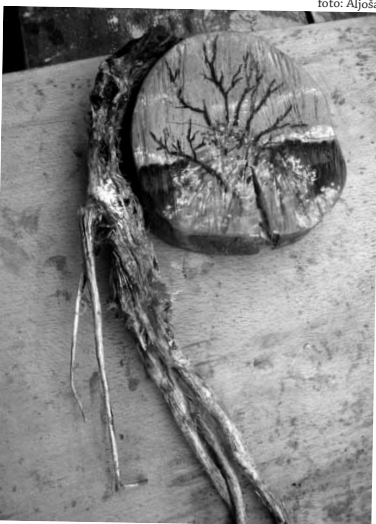

foto: Aljoša

Mistična pripoved v pravljичni spekter. Od Maxa iz Maribora (v kombinaciji les-kreda-barve).

V ozadju voditeljica Zora in brezdomec Šemso iz Šentove skupine, spredaj pa Šemsov kultni izdelek.

foto: Brane

foto: Matilda M. Dobro

BREZDOMEČ — BOLNIK

Brezdomci, klošarji, brezdelneži ali kakorkoli jih že nazivamo, so najboljši pacienti. Prijazni, uglajeni, ubogljivi, vsakemu bi lahko bili za zgled. Verjetno so tudi izjeme, vendar so moje izkušnje z njimi neverjetno prijetne. Ne pozabijo reči hvala, prosim, ponavadi se povsem prepustijo razvajanju. Spominjam se nekoga, ki ni hotel jesti sam, morali smo ga hraniti – ni lepšega kot hraniti nekoga, ki ima dober apetit in vse poje. Vmes je seveda bilo klepetanja, bilo je smeja, sijočih oči. Nobeden ni »tiščal« domov – normalno, saj doma ni imel, ponavadi je našel še kakšno težavico, zaradi katere ni mogel biti odpuščen, sploh pozimi, ko je mrzlo, dnevi kratki, noči pa dolge ...

Žičnica

PRED 100 LETI

V seriji prispevkov rubrike »Pred 100 leti« objavljamo različne časopisne prispevke na teme brezdomstva, beračenja, revščine, socialnega varstva, stanovanjske problematike. Ti prispevki so ponatisnjeni iz starih slovenskih časopisov, predvsem iz Slovenskega naroda in Slovenca, pa tudi iz Jutra, Večera in drugih manj znanih časopisov.

— **Ljubljanske usmiljene sestre.** H karakterizaciji ljubljanskih usmiljenih sester smo prejeli še sledeče podatke: Neka pohabljenka je hotela v miru preživeti zadnja leta svojega življenja v hiralnici pri usmiljenkah. Po dogovoru bi dala usmiljenkam svojo hranilnično knjižico s 600 K, ter jim dajala svojo miloščino v znesku 6 K na mesec. A revica bi morala, mesto počivati, biti usmiljenkam sužinja. Dovolile ji niso nobene svobode, nego jo osorno preganjale, naj prestano živa in plete. Niti moliti ji niso pustile, kvečjemu v kapelico je smela za trenutek, na ulico pa se ni smela ganiti. Bila je prava suženjska jetnica usmiljenk. Za hrano je dobivala neužitno piščo, ki bi je ne marala niti žival. Dobila je n. pr. 3 dni star kuhan krompir, da je obolela. Ko se je ubožica usmiljenkam uprla ter je zahtevala za svoj denar vsaj užitno jed, so ji rekle: »Ti boš še 30 let živala, zato ti boljše jedi ne damo!« Usmiljenke so ji vzele tudi žimnico ter porabile iz nje za 3 blazine žiine. Da so ji žimo »precušale«, je morala plačati 2 K, povrhu pa so ji vrnilo še oplenjeno žimnico. Na cesto je smela le pod eskorto usmiljene sestre. Tekom 8 dni pa se je revica tega suženjstva

naveličala in — ušla lačna in vsa zdelana. Njene stvari so ji usmiljenke vse pretaknile in ji vzele, kar so le mogle. Šele na opetovano zahtevanje so ji vrnilo hranilnično knjižico, a vzele — 200 K! Revica je zahtevala, jokaje svoj denar nazaj in usmiljenke so ji ga po dolgem priškanju vrnilo z besedami: »Tu ga imate, nitnica!« — Usmiljenke v deželni bolnišnici pasilijo bolnice, naj jim živajo vreče. A revice so včasih tako slabe, da hočejo pobegniti. Usmiljenka je neki bolnici grozila, da jo — pri večer, če ne bo mirovala! Kakšno hrano dobivajo, se lahko posame iz tega, da skuhajo n. pr. kuglice že ob treh popoldne, zvečer jih pa bolnice jedó mrzle in prestane. Na Martinovi cesti se vsaki čas oglasi kak revež, ki je prišel iz bolnišnice sestradan in razstrgan. Neki izpuščen bolnik je prosil po hišah za srajco, ker mu je usmiljenke niso dale, nego ga pustile iz bolnišnice brez srajce. Okoli vratu so mu ovile cunj, sicer bi kazal gole prsi! Take so nekatere ljubljanske usmiljenke, o katerih piše »Slovenec«, da jih je sam Bog poslal. Če so začne preiskava, smo pripravljeni povedati imena in doprinesti popoln dokaz resnice.

Slovenski narod, 2. 5. 1903.

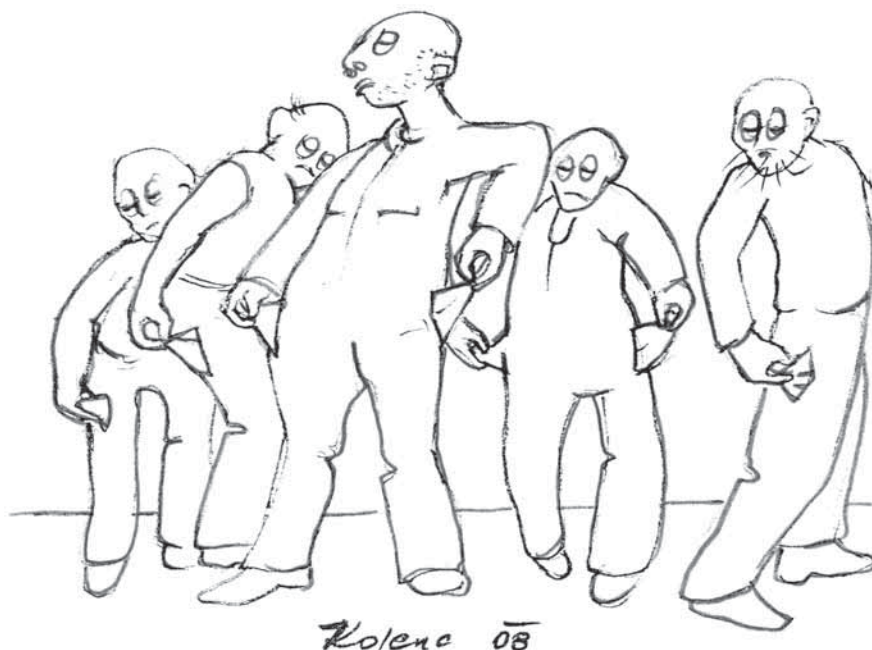
SMS-KOMENTARNICA: 041 291 760

DRAGE BRALKE IN BRALCI,
KER VEMO, DA VČASIH KAKŠNO MNENJE ZBEŽI Z OBZORJA, ŠE PREDEN
PRIDEMO DO SVINČNIKA IN PAPIRJA OZIROMA STOLA PRED EKRANOM
V VIRTUALNI SVET, IN KER JE MOBILNI TELEFON VEČINOMA NAŠ
TESNEJŠI SODELAVEC, SMO ODPRLI SMS-KOMENTARNICO. V NJEJ
BOMO OBJAVLJALI VAŠE POHVALE, PRIPOMBE, PREDLOGE IN VTISE.
V OBLIKI SMS-SPOROČIL JIH OB VSAKRŠNI URI LAHKO POŠLJETE NA
TELEFONSKO ŠTEVILKO 041 291 760.
VABLJENI K SODELOVANJU!

6. 9. 2008 >> Vaš časnik sem prvič prejela v roke v Izoli, ko sta me ustavila dva možakarja. Moram povedati, da me je ganilo, s kakšnimi iskricami v očeh sta se mi predstavila. Ob prebiranju sem tudi sama napisala svojo zgodbo, a ostala je na papirju. Lepo vas pozdravljam in res bi rada še kdaj prebrala kakšno številko dela vaših rok. Še posebej me je pritegnil Cimetov dnevnik. Sendy

13. 9. 2008 >> Vaša revija je super. Rad bi pozdravil kralja O'Toneta Prvega, ki pred Tušem na Ježici prodaja Kralje ulice in z veseljem pokramlja s teboj. Hvala. Marko

PISMA BRALCEV

027
KRALJI
ULICE

Pozdravljeni,
danes sva v večernih urah pred kavarno ob Ljubljani
bila z dekletom deležna goljufige. Do naju je pristopil
brezdomec, za katerega menim, da je bil pod vplivom
drog. V naročju je držal en izvod Kraljev ulice in je
deloval, kot da revijo prodaja. Z veseljem (kot vedno)
sva z dekletom odštela en evro in še približno 50 centov
po vrhu, v tem trenutku pa se je ta mlajši moški obrnil
stran in stopil k drugi mizi. Takoj sem mu omenil,
kdaj dobim revijo, saj sem bil presenečen, da mi je
ni dal – on pa je odvrnil, da se z njo vrne čez pet do
šest minut. No, po približno dvajsetih minutah ga še
vedno ni bilo, zato sem odšel in se v tistem trenutku
odločil, da vas obvestim glede goljufige. Obveščam vas
z namenom, da se zaveste, da nekdo izkorišča dobro
voljo vašega društva in nič vedočih dobronamernih
občanov Ljubljane. Če vam pomaga, lahko še omenim,
da je mlajši moški govoril v zelo okrnjeni slovenščini,
mešani s češčino ali podobnim jezikom. Omenil je še,
da ima danes 24. rojstni dan in da potrebuje denar za
neko karto ali nekaj podobnega. Govoril je kar močno
nerazložno, zato glede omenjenega nisem prepričan, da
je vse res, kaj več ga pa tudi nisem razumel.
No, upam, da vam bo opozorilo kaj pomagalo.
Želim vam veliko sreče, saj močno spoštujem vaš namen.
Srečno in lep pozdrav,

Jure Kožuh

Spoštovani gospod Jure,
najprej se vam zahvaljujemo za pismo, saj smo veseli tako pritožb
in pohval. Pritožbe vsakič obravnavamo na sestankih tima in na
sestankih prodajalcev. Z ljudmi, ki se ne držijo pravil prodaje, se
vedno pogovorimo in skušamo doseči nek dogovor, da bi prodajalci
razumeli, zakaj je pomembno, da se držijo pravil prodaje. Kršitve
prodaje so stalna točka na sestankih prodajalcev, saj so tudi ostali
prodajalci zelo nezadovoljni, če kdo krši pravila prodaje, saj s tem
otežuje prodajo tudi ostalim, ki sodelujejo pri projektu.
Znotraj določenega sistema se vedno dogaja, da nekateri iščejo
luknje, delajo drugače, stvari obračajo v svoj prid, kar pa dolgoročno
ni nujno slabo, saj se lahko na podlagi tega kaj naučimo, skušamo
najti s kršitelji skupno točko in izboljšati sam sistem. Trenutno
se trudimo tudi v smeri stalnih lokacij, kar bi olajšalo delo tako
prodajalcem kot kupcem, ki bi na primer lahko kupovali pri svojem
stalnem prodajalcu ali prodajalki. Povečali bomo tudi delo na
terenu – se pravi obiskovanje prodajalcev tako z namenom, da
jim pomagamo, jih občasno spremljamo pri prodaji, kot tudi z
namenom, da bi prišlo do takšnih kršitev čim manjkrat.
Prodajalci imajo tudi svoje izkaznice, in ko so se začele pojavljati
kršitve, smo začeli naprošati ljudi, naj kupujejo časopis le pri
prodajalcih z njimi. V skrajnem primeru, ko človek krši pravila
prodaje večkrat in se nikakor ne moremo dogovoriti, mu izkaznico
namreč za določen čas odvzamemo.
Lep dan v imenu Kraljev ulice in čim več pozitivnih srečanj s
sodelavci in sodelavkami projekta,

Luna J. Šribar

IZREDNO OBVESTILO

S strani naših zvestih bralk in bralcev smo v zadnjem času prejeli veliko opozoril in kritik na račun enega izmed »naših prodajalcev«. Je fant malo daljših skodranih črnih las, ki največkrat »prodaja« na Čopovi ulici (čez teden) in v okolici Urgence – UKC (ob vikendih). Prodaja samo en in isti časopis Kralji ulice (stranke ga plačajo, dobijo pa ne), zbira donacije za Kralje ulice (kar je prepovedano sočasno ob prodaji časopisa). Z eno besedo: goljufa in hkrati blati naše ime in naš časopis – Kralji ulice.

Cenjene bralke in bralce prosimo, da se izogibajo takšnih »prodajalcev«.

V dobrem imenu Kraljev ulice se vsi pošteni prodajalci iz vsega srca opravičujemo. Hvala za razumevanje!

Za ta razglas se je zavzel in ga napisal vaš prodajalec DR.

BREZPLAČNE PRIREDITVE

Tanja Vuzem

Glasba

KAJ: Feedback (promocija novega albuma)
KJE: Roxly bar, Mala ulica 5, Ljubljana
KDAJ: 9. 10. ob 21h

KAJ: Belo smetje
KJE: Metelkova mesto, klub Gromka, Ljubljana
KDAJ: 10. 10. ob 23h

KAJ: Fatal error party #23, stara elektronska glasba (Pero-Fotar, Earblower, Vučko)
KJE: Klub Gromka, Metelkova mesto, Ljubljana
KDAJ: 24. 10. ob 22h

Predavanja

KAJ: Laozu: Dao de jing
KJE: City hotel, Dalmatinova 15, Ljubljana
KDAJ: 1. 10. ob 19h

KAJ: Zunajčutne zaznave
KJE: Knjižnica Otona Župančiča, Kersnikova 2, Ljubljana
KDAJ: 2. 10. ob 18h

Razstave

KAJ: Fotografska razstava na prostem ob 50-letnici TV Slovenija: Gledamo naprej
KJE: Jakopičev drevored, Tivoli, Ljubljana
KDAJ: do 29. 10.

Drugo

KAJ: Univerza pod zvezdami Kraljev ulice: Kulturni piš v oktobru
KJE: Metelkova mesto, klub Gromka, Ljubljana
KDAJ: 2. 10. ob 19h

KAJ: Ettore Sottsass, 1917–2007 (spominska razstava)
KJE: Orion intertrade, Celovška 149b, Ljubljana
KDAJ: 1. 10.–25. 10.

KAJ: Opazovanje ptic (prireditve)
KJE: Park Tivoli, Ljubljana
KDAJ: 5. 10. ob 9h

KAJ: Stojnica Prijateljstva ljubljanskih in obalnih brezdomcev (PLOB) s Kralji ulice
KJE: Koperska tržnica, Koper
KDAJ: 10. 10. ob 10h

14. mednarodni festival Mesto žensk

KAJ: Interaktivni neznanstveni performans – Zakaj so ženske podobne piščancem?
KJE: Galerija Škuc, Ljubljana
KDAJ: 14. 10. od 18h do 21h

KAJ: Prihodnost smrti (umetniško izobraževalna delavnica)
KJE: Galerija Kapelica, Ljubljana
KDAJ: 9. 10.–14. 10. od 16h do 20h

KAJ: Selda Asal, Istanbul (DVD-projekcija)
KJE: Metelkova mesto, galerija Alkatraz, Ljubljana
KDAJ: 17. 10. ob 19h

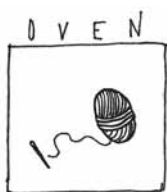
KAJ: Čarovniško pletenje animiranih filmov (za otroke)
KJE: Kinodvor, študijska soba, Ljubljana
KDAJ: 12. 10. ob 16h

KAJ: Karmen Ratkovič: zaključno predavanje o ekofeminizmu
KJE: Galerija Škuc, Ljubljana
KDAJ: 17. 10. ob 17h

Prireditelji, vabljeni k objavljanju svojih brezplačnih prireditev! kraljiulice@gmail.com

ULIČNI HOROSKOP

Gregor B. Hann,
ilustracije Damjan Majkić

Zgodilo se vam bo nekaj, o čemer ste pred dolgimi tedni le sanjali, zato bodite potrpežljivi, kajti naglica pri takem dogodku še nikoli ni bila dobra.

Ljubljena oseba komaj čaka, da jo obiščete, zato jo razveselite s tistim, česar si oba želita. Po dolgem času se bodo tudi na denarnem področju zgodile spremembe, tokrat na boljše.

Sedaj, ko ste se odpočili, boste zopet zavihali rokave in tokrat bodo rezultati veliko boljši. Ljubljena oseba želi imeti z vami pogovor, ki pa bo prinesel veliko več, kot ste pričakovali.

Nekdo vam bo sporočil neko novico, nad katero boste nekaj časa zelo razočarani, toda kasneje se bo izkazalo, da gre za dobro potezo za naprej. Tudi finančni minister se bo v vaši denarnici zredil!

Z neko osebo boste doživeli lepo romanco, ki vam bo ostala večno v spominu. Napredovali boste na poslovnem področju, kar bo prineslo dobre gnotne rezultate. Pazite na zdravje!

Ljudje rojeni v znamenju device bodo kljub temu, da se spopadajo s težavami, uspešni na ljubezenskem področju, na koncu pa se bodo uredile tudi druge težave. Obeta se vam napredovanje v službi.

OGLASNA DESKA

Vabljeni na okroglo mizo, ki se bo odvijala v sredo, dne 15. oktobra 2008 v okviru Študentske arene na Gospodarskem razstavišču ob 12.30. Tema okrogle mize bo »Brezdomni uživalci drog«, poudarek pa bo na približevanju visokopražnih programov, urejanju zasvojenosti težje socialno izključenim (brezdomnim) uživalcem drog. Na okrogli mizi bodo predvidoma sodelovali: Društvo Kralji ulice, Društvo Stigma, Zavetišče za brezdomce, Fakulteta za socialno delo, Ministrstvo za zdravje, Društvo Up – koordinator okrogle mize.

Pozdravljeni! Lepo vas prosim, če ima kdo odveč prenosni računalnik. Vesel bi bil, če bi mi ga kdo podaril ali prodal po razumni ceni. Sem namreč invalid prve stopnje. Povožil me je vlak, ostala mi je samo leva roka, s katero bi lahko delal na računalniku. Tako bi mogoče tudi kaj zaslužil za svojo malo hčerko Tjašo. Zahvaljujem se vam in lep pozdrav. Luka Knez in Tjaša Knez, kontaktna številka: 041 937 239

Čeprav se zima še ni pričela, so dnevi malce hladni, noči pa zelo. Drage bralke in bralce, ki imajo odvečne odeje, spalne vreče, zimsko obleko in obutev, zato prosimo, da nam jih darujejo. Hvala vsem, ki boste fakto nekemu otoplili bivanje! Dnevni center Kraljev ulice: 059 022 503

KRALJI ULICE POTREBUJEMO NOV-PROSTOR

Kralji ulice smo svoj dnevni center na Poljanski že prerasli. Obiskovalcev je vedno več, dejavnosti se širijo, zato iščemo nov prostor, kjer bo dovolj prostora za dnevni center, izvajanje delavnic in uredniško delo. Potrebujemo vsaj 120 m² velik prostor v Ljubljani z vhodom z ulice, s sanitarijami, po možnosti z mini kuhinjo in s kletjo za shranjevanje lastnine naših uporabnikov. Ker vemo, da je v Ljubljani veliko praznih prostorov, ki niso v uporabi, vas prosimo, da nam o praznih in potencialnih prostorih za naše društvo posredujete kakršnekoli koristne informacije. Prostore smo pripravljeni tudi obnoviti in opremiti, če bo potrebno. Hvala.

Nujno potrebujem prostor, kamor bi postavil počitniško prikolico, v kateri živim. Posestvo, kjer sem sedaj, lastnik prodaja! Kralj O'Tone Prvi, 031 727 500

PODARI PLOČEVINKO

V našem dnevnem centru na Poljanski 14 zbiramo aluminijaste pločevinke, zato vse bralke in bralce vabimo, da nam jih prinesete in na tak način prispevate k čistejšemu okolju, namesto da jih mečete v smeti. Projekt Podari pločevinko poleg tega, da ekološko osvešča, tudi z zbranimi sredstvi podpira različne organizacije, med drugim tudi Kralje ulice.

STREET STRIPNIK 2! Pri vašem uličnem prodajalcu - za 2 EUR (polovico dobi prodajalec).

Tudi za vas je prišel trenutek, ko se morate uvesti in premisliti, kako naprej. Pomisliti morate na svoje zdravje, saj bo od tega odvisno, ali boste še naprej lahko delali. Ne bi škodilo, če bi si vzeli čas za pogovor z ljubljeno osebo, ki vas na skrivaj opazuje. Mar veste, kdo je to?

Čeprav je znano, da ljudje v tem znamenju radi pičijo z jezikom, vas to ne sme zaustaviti. S svojim obnašanjem in koketiranjem boste okolico opozorili nase. Občudovali vas bodo in se čudili, od kod vam vsa energija.

Polni boste energije in povsod, kjer se boste nahajali, boste sejali dobro voljo, le pazite na besede, da ne bo prišlo do zamere. Obeta se vam srečanje z osebo, ki vam veliko pomeni. Mar boste oklevali – ali se ji pridružili?

Neka oseba, ki vas dobro pozna, vas pogreša, zato bo kmalu prišlo do srečanja in temeljitega pogovora z njo, sicer pa vam zvezde kažejo na bolje tudi na denarnem področju. Pazite na svoje zdravje!

Že dolgo časa imate težave z zdravjem in se sedaj to popravlja. Prikazal se bo trenutek, ko si boste tudi finančno opomogli. Samo nadaljujte tako in splačalo se bo!

Zvezde za ljudi, ki so rojeni v tem znamenju, kažejo, da se jim bo korenito spremenilo življenje, saj se bo zgodilo nekaj dobrega na poslovnem področju, tistim, ki so rojeni v zadnji dekadi, pa tudi na ljubzenskem področju. Mnogo sreče se vam obeta!

030
KRALJI
ULICE

RAZVEDRILO

Aforizem

Pravijo, da na mladih kraljih ulice cel svet stoji, nad starimi kralji ulice pa cel svet dol visi.

Gregor B. Hann

Naravno sproščanje

»A si ti kej bolj vidu, kaj je una zanj na klopici unmu delala, k ma sedmo stopnjo izobrazbe?!«

»Ja, sproščala mu je zgornjo in spodnjo glavo.«

»Pa ji je uspel?«

»Ja, je. Zato, k je pol zapel en odlomk iz opere.«

»A misliš, da se je ona tud kej sprostila?!«

»Ne. Zato, k je pol vstala pa hodila okol klopce pa plувala. Men se je zdela jezna.«

KTM - Mare Ceglar

ITALIJANSKA KRIŽANKA

Način reševanja: vsa polja, ki so oštevilčena, se rešuje vodoravno, polja, ki so označena s slovensko abecedo, pa navpično.

VODORAVNO:

(1) turistično mesto ob slovenski obali; (2) roboti; (3) kratica za Lakner Erika; afriška žival, ki je podobna našim srnam; (4) slaba ocena; velika in zelo urejena veža, predvsem za obisk kakšne delegacije; (5) 19. črka naše abecede; kratica za Republiko Slovenijo; 1. črka naše abecede; 13. črka naše abecede; (6) tržnica krajše; športnik, zmagovalec, tudi najvišja karta; reka v Rusiji (samo dve črki); (7) jaz po angleško; enako geslo kot pri E navpično; slovenski kazalni zaimsek; (8) 15. črka naše abecede; ime Mojzesovega brata iz stare zaveze svetega pisma; osebni zaimsek; (9) krik, ko nekomu pade kaj na nogo; avtomobilska oznaka za Makarsko; 10. črka naše abecede, kemični znak za nobelij.

Dva leva

Dva kralja ulice sta zadela nagrado, in sicer potovanje na afriško obalo. Ko sta prispela, sta se šla takoj sončit na plažo. Ob plaži je bilo tudi neko grmovje, za katerim sta se skrivala dva kralja živali – leva. In reče prvi lev drugemu: »Še pet minut naj se pečeta, potem greva pa na kosilo!«

Gregor B. Hann

	A	B	C	Č	D	E	F	G	H
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									

NAVPIČNO:

(A) dežela v državi Izrael, po kateri je hodil tudi Kristus; (B) domača žival, tudi prvo znamenje v horoskopu; radij; (C) rtič; 12. črka naše abecede; utežna enota; (Č) naša bivša denarna enota; vrsta papige, ki živi v Južni Ameriki – pri nas jo imamo kar v živalskem vrtu; (D) stara mati ali babica; moško ime; (E) del človeškega telesa

ali vrsta avstrijske margarine; zimsko prevozno sredstvo; (F) vrsta sena za domače živali, tudi glavno mesto Kanade; (G) kratica za živilsko industrijo; 13. črka naše abecede; ime našega zelo plodovitega pesnika Župančiča; (H) ime oziroma naziv zelo popularnega pevca italijanske popevke.

Dva zobotrebeca hodita po pločniku, ko mimo njiju pridrvi jež. Prvi zobotrebec se obrne proti drugemu in mu pretreseno zajamra: »Spet nama je avtobus spi..., presneto!«

Georgy

Dve gosi se pogovarjata.

»Veš, tista ta debela je pristala v peči, a mogoče veš zakaj?«

»Ja, vem, preveč je govorila. Ko je gospodinja rekla gospodarju, da že goske govorijo, da ga preveč pije, in ji je on odvrnil, da to ni res, se je spozabila in rekla: Ga, ga, ga!«

Fič

3				4		6	2	
		8	6				5	4
						1		7
		3	8		2		6	
1	6						3	8
	8		3		9	7		
8		4						
2	1				4	8		
	3	5		8				2

POZOR – NAGRADNA IGRA

Nagrajenki septembrske križanke in sudokuja sta **Barbara Jesenovec z Vrhlike** in **Kristina Herič iz Maribora**. Čestitamo!

Pravilno izpolnjeno križanko ali sudoku pošljite na naslov Društvo Kralji ulice, Poljanska 14, 1000 Ljubljana – in se potegujte za zabavne nagrade: stripovski zvezek Stripnik II, zgoščenko »Odpeti pesniki« – izbirate lahko med pesmimi Daneta Zajca in Srečka Kosovela – ali zgoščenko Svetlane Makarovič »Kako postaneš glavni« v izvedbi Janje Mazelj.

NE SREČA

PEPE SEDL
NA ZIDU, PIJE
IN SE ŽALOSTI
KER DE NARJA
NI.

A TE DAJ SE RAZVESELI, KER
VIDI AUTO MED SMETMI

KONČNO
REŠEN SEM
TE CESTE

HITRO GA
PRODA ...

A...

GREM JEST
K'R V RAK! PAPA!

THE
AND!

VINKO, DOPISNIK S PRIMORSKE

V življenju sta dve poti. Treba ju je samo videti.

